

Vlaams
Parlement

vergadering **C140**
zittingsjaar 2014-2015

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 26 februari 2015

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de teledistributieprijsen - 1067 (2014-2015)	3
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toegankelijkheidsinitiatieven van de openbare omroep - 1073 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over audiodescriptie op de openbare omroep - 1079 (2014-2015)	9
VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Facebook en het beleid mediawijsheid inzake privacy - 1081 (2014-2015)	13
VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over media-aandacht voor het dameswielrennen - 1144 (2014-2015)	17
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over subsidies aan festivals - 1123 (2014-2015)	23
VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de filmkeuringscommissie - 1141 (2014-2015)	26
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van het Kaaitheater - 1157 (2014-2015)	29
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de belangenbehartigers en steunpunten in het lokaal cultuurbeleid en het sociaal-cultureel werk - 1169 (2014-2015)	33
VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de nv Imuze binnen Brussels Philharmonic - 1170 (2014-2015)	
VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de verhouding tussen de nv Imuze en Brussels Philharmonic - 1223 (2014-2015)	37

**VRAAG OM UITLEG van Peter Van Rompuy aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de teledistributie-prijzen
– 1067 (2014-2015)**

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, we spreken al maanden over hoe we de koopkracht van de burger kunnen versterken. Een van de manieren is de vrije markt zo goed mogelijk te doen werken – dat zal u als liberaal niet verbazen – zodat mensen nooit meer betalen voor een dienst dan nodig en geen enkele onderneming de kans krijgt om zomaar winsten te maken in een markt die onvoldoende competitief is. Dat is een manier om ervoor te zorgen dat de economie goed draait en de koopkracht van de burgers gevrijwaard wordt.

Enkele weken geleden verscheen er een verslag van het Belgisch Instituut voor Postdiensten en Telecommunicatie (BIPT) over de prijzen van telecommunicatie en onder andere breedband in België en Vlaanderen. Het verslag van het BIPT is bij momenten een 'compromis à la belge'. Iedereen kan er de argumenten voor zijn stelling in terugvinden. Als je het op de ene manier bekijkt, zijn de prijzen niet te hoog, op de andere manier zijn ze wel te hoog.

Daarom heb ik er de Europese statistieken bij genomen. Daaruit blijkt zeer duidelijk: in vergelijking met de omliggende landen zijn we de duurste. Dat is de enige invalshoek, wat mij betreft. Ik ben nagegaan wat Vlaanderen daaraan kan doen, om de koopkracht van de burgers te versterken.

Het BIPT gaf, niet in het verslag maar wel tijdens de persconferentie, zelf een voorzet. Hoe komt het dat er op de markt van het breedbandinternet in Vlaanderen weinig tot geen nieuwkomers zijn? Ook daarover bestaan Europese studies. In hetzelfde Europese verslag zie je duidelijk dat België de minste nieuwe intredes heeft op een bestaand netwerk van, zeg maar, het Europa van de vijftien. Het heeft geen zin om ons met de andere landen te vergelijken.

Het BIPT stelt dat de prijs die een distributeur voor content moet betalen, dezelfde vergoeding is voor iedereen, of je nu veel of weinig klanten hebt. Dat beschouwt het BIPT als een van de drempels die verhinderen dat nieuwe operatoren op de markt van de breedband geraken. Het is een te hoge financiële drempel. Er wordt voorgesteld, om niet te raken aan de diversiteit van het culturele aanbod – wat natuurlijk ook niet de bedoeling is van mijn vraag – om bijvoorbeeld de vergoeding te laten afhangen van het aantal klanten dat een operator heeft.

Ik heb vernomen dat dat aspect nog federale materie is, maar er zijn ook Vlaamse elementen. Die zijn nog in volle ontwikkeling. In het Mediadecreet is er sprake van de vergoeding die consumenten rechtstreeks aan de distributeur betalen voor het tv-aanbod. De regelgeving is federaal, maar de prijsbepaling is Vlaams. Het Mediadecreet bepaalt dat de Vlaamse regulator, als die meent dat het nodig is, een aantal maatregelen kan nemen, zoals prijsplafonds en dergelijke. Het staat de regulator ook vrij om toezicht te houden op de manier waarop de kostenberekening gebeurt. De regulator publiceert daarover ook regelmatig.

Ik zou het debat willen openen over hoe we ervoor kunnen zorgen dat de prijs die de consument betaalt voor breedband in Vlaanderen op een correcte manier wordt gezet en dat de goede werking van die markt wordt verzekerd.

Minister, heeft de Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) al gebruikgemaakt van het artikel 192 uit het decreet, om een marktanalyse te maken met betrekking tot de prijzen die de consumenten in Vlaanderen moeten betalen voor de televisiedistributie? Is dat al gebeurd? Wat is uw mening daarover? Wat zijn de resultaten en de acties?

Ik heb begrepen dat er over dit thema een gesprek is geweest in deze commissie een tweetal maanden geleden, maar ik ben geen lid van deze commissie. Excuseer me als bepaalde zaken terugkomen. Ik heb gelezen dat u tijdens die discussies hebt gezegd dat u een advies zou vragen over een aanpassing aan het wettelijk kader voor de prijsregulering, naar aanleiding van een arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013. Wat is daarvan gekomen?

Op vragen van mevrouw Brouwers hebt u geantwoord dat u met betrekking tot die prijzen contact zou opnemen met uw federale collega's, in het bijzonder met uw liberale partijgenoot minister De Croo, bevoegd voor telecom. Hebben die gesprekken al plaatsgevonden? Zo ja, wat is ervan gekomen?

Minister, hoe schat u de piste in die het BIPT opent, om te gaan naar een variabele vergoeding voor contentproviders, naargelang een operator meer of minder klanten heeft? De inkomsten voor de contentproviders zouden minstens dezelfde blijven, maar de drempel voor nieuwe intreders wordt weggewerkt. Dat zou de marktwerking kunnen verbeteren en de prijzen voor breedband, die in Vlaanderen hoger zijn dan in de ons omringende landen, kunnen drukken. Daardoor kunnen we de burgers opnieuw wat koopkracht geven. In het verleden is dat, niet zo lang geleden, zeer goed gelukt in de mobilofonie, waar de prijs met bijna een kwart is gedaald.

Ik heb toen zelf een wetsvoorstel ingediend om de opzegvergoedingen af te schaffen. Wat betreft de elektriciteit of de energie is toen eenzelfde inspanning gebeurd om de markt beter te doen werken, die zelfs effect had op de korte termijn. Op één à twee jaar waren de prijzen met dik 20 procent gedaald. Ik denk dat het ook echt nodig is dat we goed kijken hoe we de markt optimaal kunnen laten werken als het gaat om de prijzen voor breedband – voor veel gezinnen gaat het immers al snel over 70 euro per maand – zodat we niet langer de duurste in de ons omringende landen hoeven te zijn.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Minister, collega's, we weten dat sinds de zesde staatshervorming de gemeenschappen bevoegd zijn voor het prijsbeleid inzake teledistributie. Bij beslissing van de Vlaamse Regering van 20 juni 2014 is die bevoegdheid doorgegeven aan het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Die bevoegdheidsoverdracht moet nog omgezet worden in Vlaamse regelgeving. Er zal een instantie aangeduid moeten worden die ermee belast wordt de taak van die prijsregulering inzake teledistributie op zich te nemen. Zolang we zelf geen nieuwe regels aannemen blijft dus de federale regelgeving van kracht, zoals collega Van Rompuy al zei.

In het rapport mediaconcentratie gaf de VRM aan dat die bevoegdheid bij hen kan komen te liggen. Minister, ik heb maar één vraag: is er enige evolutie in dit dossier? Is er al duidelijkheid over welke instantie daarmee belast zal worden?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, eigenlijk heb ik precies dezelfde vraag. Van bij de uitvoering van de zesde staatshervorming heeft de VRM zelf ook aangegeven dat hij denkt de nodige capaciteiten en expertise in huis te hebben om de taak van de prijsbepaling op zich te kunnen nemen. Ik welke mate onderzoekt u momenteel de piste om de VRM hiervoor bevoegd te maken? Welke flankerende maatregelen zult u in dat verband nemen voor de verdere ondersteuning van de VRM? De VRM zou dan toch geëquipeerd moeten worden voor dit nieuwe extra takenpakket.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega Van Rompuy, vooraleer ik inga op uw concrete vragen, wil ik de verschillende elementen uit uw vraag wat uit elkaar halen, omdat het ene te maken heeft met federale bevoegdheid en het andere met Vlaamse bevoegdheid en deze zaken soms ook door elkaar lopen.

Er zijn ten eerste de prijzen tussen omroepen en dienstenverdelers, ten tweede de prijzen tussen dienstenverdelers en eindgebruikers en ten derde de kwaliteit van de aangeboden dienst en van de doorgegeven omroepsignalen.

Ten eerste is er de problematiek van de prijzen die gelden tussen de omroepen en de dienstenverdelers als vergoeding voor de doorgifte van het omroepsignaal. Deze prijsafspraken vallen onder het algemeen handelsrecht en dus onder bevoegdheid van de minister van economische zaken, zoals u ook aangeeft. De Belgische Mededingingsautoriteit voert, naar ik verneem, momenteel een onderzoek naar deze prijzen om na te gaan of hier geen sprake is van oneerlijke marktpraktijken. Hier kan ik dus niet in tussenbeide komen. Dit moet duidelijk onderscheiden worden van een tweede aspect van uw vraag, namelijk de vraag naar de regulering van de prijzen die aan eindgebruikers worden aangerekend door de dienstenverdelers. Hoewel het ene misschien in zekere mate een invloed kan hebben op het andere, is het van belang deze juridisch toch te scheiden.

Op basis van de zesde staatshervorming werd eind 2013 beslist dat de vroegere controle over de prijzen van de teledistributie, die vroeger gebeurde door de zogenaamde prijzencommissie, met ingang van 1 juli 2014 overgeheveld zou worden aan de gemeenschappen en de gewesten. Bij die overheveling is men tot de vaststelling gekomen dat deze overdracht niet kon gebeuren naar een soort van prijzencommissie op Vlaams niveau naar analogie van wat federaal gebeurde, maar dat dit een bevoegdheid wordt van de Vlaamse Regulator voor de Media. Ten gevolge van het arrest van het Hof van Justitie van 7 november 2013 in de zaak UPC Nederland tegen Gemeente Hilversum bleek dat deze overheveling, die erin zou bestaan dat een gelijkaardig Vlaams systeem wordt opgezet zoals het bestond op het federaal niveau, niet toegelaten was, maar dat de prijzencontrole de facto bij de VRM moest terechtkomen in het kader van sectorspecifieke maatregelen die aan bepaalde dominante spelers kunnen worden opgelegd en dit indien alle andere genomen maatregelen niet afdoende blijken te zijn om eerlijke concurrentie op de markt te bewerkstelligen.

Dat betekent dat de Vlaamse Regulator voor de Media dus mogelijk in het kader van marktanalyses en maatregelen in laatste instantie ook bepaalde prijzen kan gaan bepalen. Het verschil met de federale commissie die een prijs kon aanpassen, is dat het Europees Hof een bijkomende drempel of tussenstuk heeft toegevoegd, waardoor eerst een marktanalyse dient te worden uitgevoerd. Ik kom daar verder in mijn antwoord nog op terug.

Ten derde is er de prijs-kwaliteitverhouding van het aanbod van dienstenverdelers en de insteek van collega Brouwers tijdens de bespreking van de beleidsnota. Als we het daarover hebben, dan moeten we zelfs nog een onderscheid maken in twee subscenario's.

Wanneer we het hebben over de dienst die een dienstenverdelers aanbiedt aan een consument en de modaliteiten van deze dienst, bijvoorbeeld het aantal zenders of het verhelpen van storingen of de kwaliteit van de dienst, dan is dat niet een Vlaamse, maar een federale bevoegdheid, omdat dit gaat over consumentenzaken en consumentenbescherming. Op federaal niveau werd daartoe de wet van 15 mei 2007 betreffende de bescherming van consumenten inzake omroeptransmissie- en omroepdistributiediensten ingevoerd. Daarin is onder meer kwaliteit van de diensten als parameter opgenomen, die kan worden gebruikt in de contractuele bepalingen en algemene voorwaarden wanneer een eindgebruiker een dienst afsluit met, in dit geval, een dienstenverdelers van omroepdiensten. Indien hierover een geschil ontstaat tussen dienstenverdelers en consument, kan men in een bepaald stadium bijvoorbeeld naar de federale ombudsdienst stappen, die kan bemiddelen of een oordeel vellen.

Hebben we het over de kwaliteit van de doorgifte van een omroepsignaal van een omroep door een dienstenverdelers, dan is dat weer een Vlaamse aangelegenheid, omdat dit de doorgiftemodaliteiten van omroepsignalen betreft. Hier vallen we dan weer terug op het Mediadecreet, dat in artikel 191 stelt dat de VRM minimumvoorschriften inzake de kwaliteit van de diensten kan opleggen aan de aanbieders van elektronische communicatienetwerken. Let wel, als de regulator een van de net vernoemde maatregelen neemt, zij het met betrekking tot de kwaliteit van de netwerken, zij het met betrekking tot de prijsbepaling voor eindgebruikers, dan moet hij die maatregelen nemen in samenwerking met de andere regulatoren van dit land, en dit op basis van het samenwerkingsakkoord dat op 17 november 2006 werd gesloten tussen de federale staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie.

Op het gebied van de regeling van de prijzen die aan eindgebruikers worden gevraagd, is de situatie de volgende. Artikel 192, ten derde, paragraaf 2, van het Mediadecreet geeft de VRM de mogelijkheid om – zoals ik al zei, ná marktanalyse – maatregelen op te leggen op de eindgebruikersmarkt en vormt een omzetting van het Europese regelgevende kader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten, meer bepaald van artikel 14, punt 3, van de kaderrichtlijn, dat op zijn beurt dan weer verwijst naar specifieke maatregelen die kunnen worden genomen op eindgebruikersmarkten conform artikel 17 van de Universele Dienstenrichtlijn.

Tot zover de inleiding. Het leek me toch nuttig om te proberen dit kluwen zo cartesiaans mogelijk uit te leggen. Ik weet niet of ik daarin ben geslaagd. Nu kom ik tot uw vragen. Tot dusver heeft de VRM nog geen gebruik gemaakt van artikel 192, ten derde, paragraaf 2, van het Mediadecreet. Dit artikel werd nog niet toegepast omdat het Europese regelgevende kader het principe hanteert dat nationale regelgevende instanties, zoals de VRM, enkel maatregelen op de eindgebruikersmarkt kunnen opleggen als groothandelsmaatregelen niet volstaan.

De VRM heeft in 2011 een analyse van de markt voor televisieomroepen uitgevoerd. Dit heeft geleid tot een beslissing van de Conferentie van Regulatoren voor de elektronische Communicatiesector (CRC), het federale overlegorgaan waarin alle regulatoren aanwezig zijn, die de kabelnetwerkoperatoren verplicht toegang te verlenen tot hun netwerk. Het betreft een groothandelsverplichting overeenkomstig artikel 192 van het Mediadecreet. Er werden geen maatregelen op de eindgebruikersmarkt opgelegd. De CRC, waarvan de VRM dus deel uitmaakt, heeft overeenkomstig de Europese principes bij deze marktanalyse van 2011 beslist dat de doelstellingen van het regelgevend kader, namelijk het waarborgen

van daadwerkelijke mededinging en het openbaar belang, via die groothandelsmaatregelen konden worden verwezenlijkt.

Het resultaat van deze marktanalyse is dat Mobistar daadwerkelijk toegang heeft gevraagd tot het kabelnetwerk van Telenet. Zoals u wellicht ook weet, heeft het dat echter nog niet gekregen en is het nog aan het onderhandelen. Dat zou dus ook niet te lang op zich mogen laten wachten. Anders worden alle stappen in het proces wel gezet volgens het mechanisme dat ik hier heb beschreven, maar als ze op het terrein niet tot bepaalde resultaten leiden, dan blijven uw vragen natuurlijk meer dan pertinent.

De prijs-kwaliteitverhouding van het aanbod van dienstenverdelers valt inderdaad voor een deel onder de bevoegdheid van de federale overheid, dit op basis van de wet van 15 mei 2007 betreffende de consumentenbescherming in deze materie, die ik al aanhaalde. Tijdens de bespreking van de beleidsnota heb ik gezegd dat we in overleg met de federale ministers Peeters en De Croo kunnen nagaan hoe we de toegang en het gebruikersgemak kunnen verbeteren. U zult hebben begrepen waarom ik hen allebei moet zien: het gaat over de digitale agenda, maar ook over de consumentenbescherming en het algemeen handelsrecht. Die gesprekken zijn nog niet opgestart. Ik beschouw uw vraag dan ook als een aanmoediging daartoe, maar u zult zien dat er ook nog een samenhang is met mijn laatste antwoord.

Naar ik vernomen heb, doet de Raad voor de Mededinging momenteel immers een onderzoek naar de verhoudingen tussen de dienstenverdelers en de omroepen en de contractuele rechtsverhoudingen. Op de resultaten van dat onderzoek wil ik niet vooruitlopen.

Uw vragen zijn dus pertinent. Ik denk dat ik wel degelijk een antwoord heb gegeven op een aantal vragen. De VRM kan dit dus doen, maar dit is minder soepel dan het federale mechanisme vroeger. Er moet een marktanalyse worden gedaan. Er is een marktanalyse gebeurd in 2011. Er kan een nieuwe gebeuren. Dat kan altijd worden bekeken. De VRM beslist daar autonoom over. Ik denk echter dat we het onderzoek dat bij de Raad voor de Mededinging loopt, nog even moeten of kunnen afwachten. Dat behelst misschien niet meteen de details van uw vraag, maar toch wel het bredere kader. Ondertussen moet via contacten tussen de drie kabinetten – ik neem aan dat mijn Franstalige collega van Media daar ook wel in geïnteresseerd zal zijn – worden nagegaan of en waar er marktverstoringende mechanismen zouden zijn. Ik zeg dat zeer neutraal. Ik kan niet zomaar zeggen of dat zo is. Alleszins is uw bekommernis ook de mijne: hoe kan er finaal een correcte prijs-kwaliteitverhouding zijn voor de eindgebruiker? Ik spreek me nu dus niet uit over de vraag of dat vandaag al dan niet het geval is. Ik heb uw terechte vergelijking, die ik niet kan weerleggen, met de ons omringende Europese landen gehoord. De diverse stappen van het mechanisme zijn in werking getreden of zijn in werking aan het treden, en de contacten zullen eerstdaags worden gelegd.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Peter Van Rompuy (CD&V): Minister, ik dank u voor uw uitgebreide antwoord. Voor mij was het in ieder geval nuttig dat u het kader even scherp hebt gesteld. Ik begrijp dat er een aantal elementen zijn die u voorlopig liever afwacht. Er zijn verschillende elementen.

Er is het onderzoek van de Raad voor de Mededinging naar echte marktverstoring. Dat is nog een stap verder dan een markt die niet echt optimaal functioneert. En dan is er de aan de gang zijnde poging, ik denk van Mobistar, om op een acceptabele manier toegang te krijgen tot het netwerk. Ik geloof dat Base het al heeft geprobeerd en daarin mislukt is. Base heeft het opgegeven.

Mobistar doet nu een nieuwe poging. Maar we kunnen daar niet eindeloos op blijven wachten. Als er signalen komen dat dat niet vlot loopt, moeten we de druk opdrijven en kijken waar het schoentje knelt.

Ik zal deze materie dus blijven opvolgen. Het gaat in vele gevallen toch over aanzienlijke budgetten die de gezinnen elke maand spenderen aan telecom. Ik heb het over telecom en niet enkel over breedband omdat het steeds meer in bundels en pakketten wordt verkocht. Dit is een materie die we deze legislatuur tot een goed einde zouden moeten kunnen brengen. Er zullen in de breedbandmarkt meer spelers komen. Dat zal zonder enige twijfel een opvallend gunstig effect hebben op de prijzen die de consument betaalt. In Europa is de prijs gemiddeld gedaald. Ik heb niet de indruk dat dat in Vlaanderen het geval is.

Ik begrijp dat er een aantal elementen zijn die maken dat u nu nog even wilt temporiseren. Ik begrijp ook dat u van goede wil bent om dit dossier ter hand te nemen. Maar het is mijn politieke wil om het niet te laten zoals het is als het in de komende weken en maanden niet vooruit begint te gaan. Als een speler als Base, die er toch alles, bijna in termen van overleving, bij te winnen heeft om op het breedbandnet te geraken en daar niet in slaagt en het opgeeft, dan vind ik dat een teken aan de wand. Met Mobistar moet het lukken. Binnen het Europa van de vijftien kan die situatie niet blijven wat zij is. Ik heb het over het Europa van de vijftien omdat we ons niet willen vergelijken met de andere landen, die geen nieuwe spelers hebben op hun bestaande netwerk.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Minister, dank u voor uw omstandige antwoord. Dit is een heel belangrijke materie, waarin de VRM een heel belangrijke rol kan spelen. Dit extra takenpakket is voor mij ook de aanleiding om eens in het algemeen de werking van de VRM te bekijken in functie van alle nieuwe taken en de ontwikkeling van het medialandschap, die maakt dat het toezicht op alles wat er beweegt – telecom, kabel, enzovoort – steeds meer nodig is. Kijk maar naar de beslissing die de Europese Commissie deze week heeft genomen met betrekking tot Telenet. De overname van VIER en VIJF is een goede zaak voor VIER en VIJF, maar betekent toch ook dat we heel nauw toezicht zullen moeten blijven houden. De VRM is een heel belangrijke speler in dat geheel van taken. Wij moeten kunnen starten met een denkoefening over hoe we de VRM kunnen uitbouwen en versterken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer Van Rompuy, ik dank u voor het feit dat u ervan uitgaat dat ik goede bedoelingen heb. Ik kan dat bevestigen. Laat ons in juridische termen stellen dat het een weerlegbaar vermoeden is.

Het klopt dat Base pogingen ondernomen heeft, maar dat was dan bij Proximus. De vraag van Mobistar is nu bij Telenet aan de gang. Dat doet niets af aan de onderliggende waarde van uw vraag. We zien dat bepaalde dingen in theorie mogelijk worden gemaakt maar zich niet in de praktijk realiseren. We moeten ons daar ernstige vragen bij stellen. Dat kan ook deel uitmaken van het overleg tussen de gemeenschappen en de federale overheid, gekoppeld aan het onderzoek van de Raad voor de Mededinging, waarop ik absoluut niet kan of wil vooruitlopen.

Ik geef nog een feitelijk element dat interessant kan zijn. Aangezien het gebruikelijk is dat de marktanalyses van de regulatoren zich om de drie jaar herhalen, is het wellicht aanneembaar dat de VRM de voorbereiding voor de nieuwe marktanalyse aan het opstarten is. Zoals u weet, nemen zij deze

beslissingen autonoom. Dat maakt dat we daar toch ook weer nieuwe elementen tegemoetzien die een dieptezicht in deze problematiek nog zullen verscherpen.

Ik ben het met u eens dat deze zaak daarmee niet afgelopen is en dat eindeloos geduld nooit goed is, zeker ook niet in deze zaak.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de toegankelijkheidsinitiatieven van de openbare omroep – 1073 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Johan Verstreken aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over audiodescriptie op de openbare omroep – 1079 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Minister, op dinsdag 3 februari 2015 ging op de openbare omroep de nieuwe fictiereeks Tom & Harry van start. In vele Vlaamse huiskamers werd opnieuw genoten van kwaliteitsvolle fictie van eigen bodem, een van de kerntaken van de openbare omroep, waarin hij blijft slagen, ondanks de forse besparingen. Maar niet in alle huiskamers was dat het geval. Bij Slechtzienden en Blinden Platform Vlaanderen liepen vele boze reacties binnen omdat Tom & Harry niet wordt voorzien van audiodescriptie.

Volgens de huidige beheersovereenkomst – en bij de vorige vraag om uitleg hebt u daar ook naar verwezen – dient de openbare omroep één fictiereeks per jaar uit te zenden met audiodescriptie. In een reactie op de teleurgestelde uitlatingen van de kijkers, geeft de VRT aan dat er meer inspanningen dan het opgelegde minimum kunnen en zullen worden gedaan. Vriendinnen wordt momenteel uitgezonden met audiodescriptie en dat zal ook het geval zijn voor een fictiereeks in het najaar. De VRT zei ook dat het er vier zijn, maar dat het niet haalbaar is om dit voor elke fictiereeks te doen. Het feit dat het Slechtzienden en Blinden Platform Vlaanderen in de pers aandacht vraagt voor zijn verzuchtingen, onderstreept de nood aan een verdere intensifiëring van de toegankelijkheidsinitiatieven op de VRT. Deze mensen zijn ook belastingbetaler en moeten op dezelfde manier kunnen genieten van wat de openbare omroep aanbiedt, zo zeggen zij. De openbare omroep heeft een heel belangrijke rol en verantwoordelijkheid inzake inclusie voor alle mediagebruikers, ook voor diegenen met een functiebeperking. Ondanks het feit dat de VRT ter zake haar verantwoordelijkheid opneemt, moeten we op dat vlak nog een inhaalbeweging doen.

Minister, hoe ziet u de bepalingen over toegankelijkheidsinitiatieven in de nieuwe beheersovereenkomst? Overweegt u om het minimum aantal fictiereeksen dat met audiodescriptie moet worden uitgezonden, waar de VRT nu al meer doet dan voorzien, verder op te trekken?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Voorzitter, ik sluit mij graag aan bij de vraag van mevrouw Segers. De VRT heeft inderdaad de laatste jaren heel wat inspanningen geleverd om televisieprogramma's en series toegankelijk te maken voor blinden en slechtzienden door middel van audiodescriptie, een techniek waarbij tussen de dialogen en geluiden door een beschrijving wordt gegeven van

belangrijke visuele elementen. Daar waar bij de bespreking van mijn vraag in 2007 over dit onderwerp nog technische en financiële obstakels de ontwikkeling van audiodescriptie tegenhielden, mochten we bij een volgende bespreking in de commissie in 2012 de eerste inspanningen van audiodescriptie bij enkele afleveringen van Witse toejuichen. De eerste reacties, ook bij blinden en slechtzienden, waren dan ook heel positief.

Als gevolg van deze ontwikkelingen werd in de beheersovereenkomst van de VRT 2012-2016 het engagement opgenomen om per jaar één kwaliteitsfictiereeks uit te zenden met audiodescriptie. Mijn respect voor het werk dat de VRT doet. Het is innovatief. Tijdens de vorige legislatuur zijn we er met deze commissie naartoe gegaan. Minister, uw rechterhand, die daar naast u zit, was er ook bij als ik mij goed herinner. We hebben daar echt wel indrukwekkende dingen gezien.

De afgelopen week waren veel blinden en slechtzienden ontgoocheld dat ze de nieuwe fictiereeks Tom & Harry niet via audiodescriptie konden volgen. Er kwamen wat klachten binnen.

Minister, hoever staat de ontwikkeling van audiodescriptie bij de openbare omroep? In welke mate is er nog ruimte voor uitbreiding? Ik weet dat koken geld kost. Wat is de oorzaak dat niet alle fictiereeksen van audiodescriptie kunnen worden voorzien? Gaat het om de kostprijs, technische mogelijkheden, de arbeidsintensiteit...? Zijn er creatieve oplossingen mogelijk? In welke mate heeft de openbare omroep contact met het Slechtzienden en Blinden Platform Vlaanderen voor de verdere ontwikkeling van audiodescriptie?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik sluit me ook aan, dat lijkt me logisch. De toegankelijkheidsinitiatieven bij de VRT zijn een stokpaardje van ons, onder andere van de heer Vandaele. De afgelopen tien jaar heeft de VRT stappen gezet, grote stappen zelfs, voor ondertiteling. Op het scherm haalt men bijna 100 procent. In 2015 zullen ook inspanningen worden geleverd om de ondertiteling te ontsluiten naar de sites.

De VRT als openbare omroep moet ervoor zorgen dat haar programma's zo veel mogelijk toegankelijk zijn voor personen met een handicap. Het toegankelijk maken van het aanbod moet een basisgedachte worden van de openbare omroep. In de aanloop naar de huidige beheersovereenkomst hebben we ook gezegd dat de VRT moet experimenteren met andere instrumenten ter bevordering van die toegankelijkheid, zoals audiodescriptie.

Conform de beheersovereenkomst moet de VRT één fictiereeks per jaar uitzenden met audiodescriptie. En momenteel zendt de VRT al twee fictiereeksen per seizoen uit met audiodescriptie. Zoals mevrouw Segers opmerkt, is het nu budgettair onhaalbaar om in audiodescriptie te voorzien voor alle fictiereeksen.

Op de site van de VRT lezen we over audiodescriptie, ik citeer: "In de praktijk moet de VRT daarvoor haar multikanaalseindregie aanpassen en moeten alle producties extra beschrijvingen toevoegen aan de dialogen. Ook hiervoor moeten overheid, omroepen en distributeurs samen regelingen treffen. Dat betekent immers extra investeringen voor de omroep. Tegelijk moeten de distributeurs ervoor zorgen dat ze een afzonderlijk audiosignaal ter beschikking kunnen stellen in de settopbox voor digitale tv." Ik sluit me aan bij de opmerkingen van de heer Verstreken over de kostprijs van audiodescriptie.

Kunt u daar enige uitleg bij geven, minister? In uw beleidsnota hebt u aangekondigd dat u het gesprek wenst aan te gaan met de distributeurs over digitale decoders en ruimte voor audiodescriptie, gebarentaal enzovoort. Kunt u

een stand van zaken geven? De N-VA is van mening dat de VRT een voorbeeld moet zijn en blijven in toegankelijkheidsinitiatieven. De volgende beheersovereenkomst moet daaraan ook voldoende aandacht besteden.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Collega's, in 2014 zond de VRT twee fictiereeksen van Eén, In Vlaamse velden en De Ridder, uit met audiodescriptie, wat inhoudt dat er een vertelstem is. Recent, in december 2014 en de eerste weken van dit jaar, werd ook Vriendinnen met audiodescriptie uitgezonden. De reeksen werden simultaan met de gewone uitzending op Eén op het kanaal van Ketnet na 20 uur uitgezonden. Dat kanaal zond ook heruitzendingen van de fictiereeksen met audiodescriptie uit. Slechtzienden konden via digitale televisie bij de uitzending op Eén ook de extra audiosporen oproepen, zodat ze de vertelstem konden horen. De dvd's van deze reeksen krijgen standaard de audiodescriptieversie erbij.

De VRT hield in 2013 een bevraging bij de doelgroep om na te gaan of de gebruikers van audiodescriptie tevreden zijn over het aanbod bij de VRT. De resultaten van deze bevestigingen toonden aan dat: ten eerste, de geleverde kwaliteit goed was, ten tweede, het oproepen van audiosporen via digitale televisie onvoldoende toegankelijk was, en ten derde, gebruikers graag gelijktijdig kijken met andere kijkers. De VRT speelde in op de resultaten en zond daarom sinds De Ridder de fictiereeks met audiodescriptie met vertelstem uit op het kanaal van Ketnet simultaan met de uitzending op Eén, zoals ik heb aangegeven.

U vraagt waarom het moeizamer vordert dan iedereen zou willen. De VRT heeft een uitgebreide opdracht uit te voeren als openbare omroep en moet, met de beschikbare middelen, keuzes maken. Momenteel kiest de VRT er wel duidelijk voor om voor haar audiodescriptieaanbod dubbel zoveel te doen als wat haar wordt gevraagd in de beheersovereenkomst, zoals is aangegeven. De VRT zendt dus twee reeksen met audiodescriptie uit per jaar, in plaats van één, zoals de beheersovereenkomst als minimum voorschrijft.

Ik ga over tot de vraag naar de perspectieven in de nieuwe beheersovereenkomst. Kunnen er bijkomende reeksen met audiodescriptie worden overwogen? In welke mate is er nog ruimte voor uitbreiding?

Zoals ik ook aanhaalde in mijn beleidsnota 2014-2019, zal ik de komende regeerperiode voortwerken aan de maximale toegankelijkheid voor personen met een sensorïele handicap van het kwaliteitsvolle media-aanbod dat in Vlaanderen aanwezig is. De nieuwe beheersovereenkomst moet nog worden gesloten. Het is te vroeg om nu al voorafnames te doen op het definitieve resultaat.

In dit kader geeft de VRT zelf ook aan dat ze haar aanbod zo toegankelijk mogelijk wil kunnen aanbieden voor iedereen in Vlaanderen, dus ook voor slechthorenden en slechtzienden. Voor personen met een visuele beperking heeft de VRT mij alvast aangegeven dat het aanbod met kwalitatieve audiodescriptie in principe nog vergroot kan worden. De VRT heeft de expertise daarvoor opgebouwd. Het optrekken van het audiodescriptieaanbod is een mooie verbintenis, maar hier staat natuurlijk ook een kostenplaatje tegenover, waarvoor de VRT extra middelen zou moeten kunnen vrijmaken. Momenteel is het dus nog te vroeg om hierover uitspraken te doen.

Wat betreft gesproken ondertiteling, geef ik graag mee dat de VRT haalt wat maximaal haalbaar is: bijna alle televisieprogramma's worden met gesproken ondertiteling aangeboden. Momenteel moeten kijkers hiervoor wel nog een afzonderlijke settopbox gebruiken. Zoals ik in mijn beleidsnota heb aangegeven,

zal ik over de toegankelijkheid van de decoders nog het gesprek met de distributeurs voeren.

Voor personen met een auditieve beperking is het zo dat momenteel meer dan 95 procent van alle Nederlandstalige programma's wordt ondertiteld via Teletekst 888. Het aanbod in Vlaamse Gebarentaal bestaat momenteel uit de programma's van Karrewiet en Het Journaal van 19 uur, zoals wordt gevraagd door de huidige beheersovereenkomst. Dat wordt aangevuld met enkele specifieke programma's die ook werden gebracht met Vlaamse Gebarentaal, zoals de intrede van de Sint op Ketnet.

Ten slotte geeft de VRT aan dat er wel nog inspanningen nodig zijn om de toegankelijkheid van het online aanbod te verbeteren. Maar ook daar werkt de VRT aan. Zo werd vorig jaar gestart met een voorleesknoop op Radio2.be, om de verstaanbaarheid voor mensen met een lees- of visuele beperking van de geschreven teksten te verbeteren. De uitbreiding van de voorleesknoop naar andere VRT-websites wordt momenteel onderzocht. De VRT volgt een traject om de beschikbare ondertitels ook maximaal te ontsluiten op haar websites.

De VRT nodigt, zoals u ongetwijfeld weet, het Slechtzienden en Blinden Platform en andere verenigingen van de betrokken doelgroepen uit voor haar toegankelijkheidsoverleg. Daar worden ideeën uitgewisseld en worden de belangengroepen op de hoogte gehouden van de vorderingen en plannen inzake toegankelijkheid van de VRT.

Telkens als de VRT een nieuwe reeks met audiodescriptie maakt, werkt zij samen met een proefpanel van blinden en slechtzienden. Daar kunnen mensen bij zijn van een vereniging zoals de Vereniging voor Blinden en Slechtzienden, aangesloten bij het Slechtzienden en Blinden Platform, en de Brailleliga. De VRT vraagt de panelleden echter in de eerste plaats om een beroep te kunnen doen op hun ervaringsdeskundigheid, niet als vertegenwoordigers van een vereniging.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Minister, het stelt me gerust dat u verder wilt inzetten op het zo toegankelijk mogelijk maken van het Vlaamse audiovisuele aanbod voor mensen met een functiebeperking. Ik ben ook blij dat de VRT daaraan graag wil voortwerken en het aantal zelfs wil optrekken. Maar in 2015 hebt u het budget voor die operationele doelstelling voor toegankelijkheidsinitiatieven verminderd met 138.000 euro, een indexatie van 8000 euro en een besparing van 130.000 euro. Ik hoor het u bijzonder graag zeggen, maar voor de VRT wordt het een moeilijke zaak om al die ambities waar te maken.

Toch moet het gebeuren. Het is ondenkbaar dat mensen met een functiebeperking geen toegang hebben tot het aanbod van de VRT. Ik ben ook blij met uw antwoord over het overleg. Het is goed dat de VRT overlegt met de betrokken actoren. Het is ook belangrijk dat u zelf, voor de nieuwe beheersovereenkomst wordt afgesloten, overlegt met GRIP vzw (Gelijke Rechten voor Iedere Persoon met een Handicap), de Federatie van Vlaamse Dovenorganisaties (Fevlado) en het Slechtzienden en Blinden Platform.

De heer Johan Verstreken (CD&V): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat u onze bekommernissen deelt en dit verder opvolgt.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Katia Segers aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over Facebook en het beleid mediawijsheid inzake privacy – 1081 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp.a): Op 30 januari 2015 werden de nieuwe gebruiksvoorwaarden van Facebook van kracht, het meest populaire sociale medium. De nieuwe gebruiksvoorwaarden, die Facebook eenzijdig heeft opgelegd, hebben verregaande gevolgen voor onze privacy. Mogelijk zijn ze zelfs in strijd met de Belgische en Europese privacywetgeving. De staatssecretaris voor Privacy heeft een overleg gehad met Facebook over de problematiek. Er is ook een heel belangrijke studie verschenen van ICRI en iMinds.

De problematiek van onze privacy op sociale media omhelst twee aspecten. Vooreerst is er het wetgevende kader: wetgevend optreden is noodzakelijk om het recht op privacy van burgers te beschermen. Die vraag is degene waarmee staatssecretaris Tommelein zich moet bezighouden, die wordt op federaal niveau behandeld. Maar bescherming via wetgeving volstaat niet in deze complexe materie. De fundamentele vraag is hoe we met onze privacy omgaan in een socialemediacontext en ons bewustzijn daarvan. Daarom hebben we nood aan een beleid inzake mediawijsheid, voor het aanscherpen van functionele en kritische vaardigheden.

Initiatieven als het EMSOC-onderzoeksproject (User Empowerment in a Social Media Culture), dat in november 2014 afliep, heeft op dit terrein de afgelopen vier jaar baanbrekend werk verricht en prachtige producten opgeleverd, zoals de website www.ikbeslis.be. Het centrale uitgangspunt van dat project was dat bescherming van de privacy vertrekt van een bewustzijn van het belang van privacy en de bescherming ervan. Dat project is afgelopen, en daardoor dreigen bepaalde zaken stil te vallen. De website is sinds oktober niet meer geüpdatet, hoewel het een belangrijk instrument is.

U bent mijn hoop in bange dagen, minister, want u hebt aangegeven, in strategische doelstelling 1 van uw beleidsnota, te willen inzetten op mediawijsheid. Nu zie ik graag dat u ook actie onderneemt.

Minister, hebt u overleg gehad met staatssecretaris Tommelein over zijn gesprek met Facebook en de mogelijke stappen die op het vlak van privacywetgeving ondernomen zullen worden? Welke afstemming wilt u doen met uw federale collega voor de bescherming van de privacy, met een flankerend beleid inzake mediawijsheid? Welke concrete initiatieven wilt u nemen inzake mediawijsheid om empowerment van socialemediagebruikers online te realiseren? Nu er toch zo veel expertise is vergaard, onder andere via EMSOC: welke opportuniteiten ziet u binnen uw beleid inzake mediawijsheid om de concrete outcomes van projecten rond mediawijsheid zoals het EMSOC-project te continueren?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, collega's, de vraag is intussen niet langer of Facebook de Belgische en Europese privacywetgeving schendt. Het recente onderzoek van de KU Leuven en de VUB – en ik verwijs naar een artikel in De Morgen – stelde duidelijk dat de wetgeving tout court niet wordt nageleefd. De Privacycommissie en staatssecretaris Tommelein werken eraan voort, in samenwerking Facebook, dat nu toch ook zelf aangeeft de bestaande wetgeving te willen nakomen. Dat is al een stap in de goede richting.

De Privacycommissie zit vandaag met Nederlandse en Duitse collega's in een werkgroep, die zich specifiek met de inbreuken op Facebook zal bezighouden.

Zoals mevrouw Segers al aangaf, is het juridische luik maar een deel van het verhaal. Het onderzoek van de KU Leuven en de VUB stelde ook dat Facebook 'misleidend' is en een vals gevoel van controle geeft aan gebruikers. Ik zou zelfs durven te zeggen dat, zelfs wanneer Facebook zich in orde stelt met de wetgeving, dat valse gevoel van veiligheid nog altijd een probleem kan vormen. De bewustmaking en het activeren van mensen in de bescherming van hun eigen privacy is dus enorm belangrijk.

De focus ligt nu op Facebook, maar de sociale media zijn in beweging. Het is belangrijk dat we inzetten op mediawijsheid. Het zou een vergissing zijn om ons blind te staren op de platformen van sociale media die nu bestaan. Om een sterk beleid gericht op mediawijsheid te voeren, moeten we de evoluties en innovaties echt volgen.

In de beleidsnota Media werd voorgesteld om meer verantwoordelijkheid te geven aan het Kenniscentrum Mediawijsheid. Daarnaast werd ook terecht gesteld dat het een transversaal thema is, en dat mediawijsheid zou moeten worden verankerd in Media, Cultuur, Jeugd, Onderwijs, Welzijn, Inburgering en Gelijke Kansen. Ik weet dat het niet evident is, minister, maar welke stappen hebt u in die richting al genomen en komen er initiatieven aan?

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Volgens recent onderzoek zou maar een op de tien Vlamingen ooit de gebruiksvoorwaarden en het privacybeleid van Facebook gelezen hebben. Ik ben zelf ook nooit door het epistel geraakt, moet ik bekennen. Meer dan de helft van de gebruikers geeft aan toch wel bezorgd te zijn om zijn of haar privacy.

Tijdens de vorige legislatuur zijn er op het Vlaamse niveau al initiatieven genomen, met de conceptnota mediawijsheid en het Kenniscentrum Mediawijsheid. U hecht daaraan heel veel belang, minister, dat geeft u aan in uw nota. Hoe zal dat kenniscentrum mensen bewust maken van de gevaren die verbonden zijn aan het gebruik van sociale media? Hoe wilt u de expertise van het centrum verhogen?

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Ik deel de teneur van de verschillende opmerkingen, om wetgeving en mediawijsheid als een Siamese tweeling te zien. Mevrouw Segers, het is een zeer goede zaak dat mijn federale collega Bart Tommelein, staatssecretaris voor Privacy, een constructief gesprek heeft gevoerd met Facebook over de nieuwe gebruikersvoorwaarden van het populaire sociale medium. Ik juich toe dat de federale overheid met argwaan en bezorgdheid kijkt naar de vaak verregaande bepalingen in de nieuwe gebruikersvoorwaarden van Facebook, die mogelijk een inbreuk plegen op de privacy van de Vlaamse burgers. Of zoals u zegt, mijnheer Bajart: die inbreuk plegen. Het is alvast mijn hoop dat Facebook actief meewerkt en bereid is om zich te schikken naar de Belgische wetgeving. Ik neem aan dat we nog niet aan het einde van het verhaal zijn.

Er is afgesproken tussen de kabinetten van de heer Tommelein en van mezelf om op korte termijn een overleg te plannen over het dossier Facebook en de stappen die in het verschiet liggen. Voor mijn eigen beleid rond mediawijsheid is het zeer relevant en interessant om op de hoogte te zijn van mogelijke bewegingen op het

vlak van privacywetgeving, zowel op nationaal als Europees niveau en eventuele initiatieven van de Amerikaanse sociaalnetwerksite Facebook zelf.

Het is belangrijk dat er afstemming gebeurt tussen het federale en het Vlaamse beleidsniveau omtrent online privacybescherming en mediawijsheid. Ik ben van plan om dit thema, dat ruimer gaat dan het Facebookverhaal, eveneens te bespreken met staatssecretaris Tommelein. De uitkomst van dit overleg kan een goede basis opleveren voor samenwerking en nauwe afstemming, meer bepaald wat mijn beleid voor mediawijsheid betreft.

Ik ben ervan overtuigd dat het Vlaamse mediawijsheidsbeleid, waar ik deze legislatuur sterk op wil inzetten, een cruciale aanvulling is op het federale beleid rond privacy. Het is immers niet enkel belangrijk om een wettelijk kader te schetsen waarbinnen (online) mediabedrijven kunnen opereren, maar zeker ook om de gebruikers van (online) mediadiensten in staat te stellen om bewust, kritisch en geïnformeerd met alle vormen van media om te gaan.

Om deze reden heb ik de intentie om de verantwoordelijkheden en spankracht van het Vlaams Kenniscentrum voor Mediawijsheid de komende jaren verder uit te breiden. Door meer financiële ondersteuning en nauwere samenwerkingsverbanden, met onder meer het mediawijsheidsveld, de mediasector en de academische wereld, zal het kenniscentrum nog beter in staat zijn om de mediawijsheid van alle Vlaamse burgers te verhogen.

Dan was er uw vraag welke concrete initiatieven men mag verwachten. In het beleid met betrekking tot mediawijsheid ligt de grootste focus op het Kenniscentrum Mediawijsheid. Het kenniscentrum speelt een cruciale ondersteunende, adviserende en stimulerende rol binnen het Vlaamse mediawijsheidsveld. Het grootste deel van de beschikbare budgettaire middelen voor mediawijsheid gaat dan ook naar dat centrum. Dat is nodig om de goede werking van het kenniscentrum verder uit te breiden en mee te laten evolueren met de steeds snellere mediatisering en digitalisering van onze samenleving.

De afgelopen twee jaar, dus in 2013 en 2014, heeft het Kenniscentrum Mediawijsheid reeds heel wat acties ondernomen op het vlak van wat we dan zo mooi 'empowerment van socialemediagebruikers inzake privacy' noemen. Enkele voorbeelden van zulke acties licht ik graag even kort toe.

In het handboek 'Mediawijs online. Jongeren en sociale media' worden vele concrete tips en adviezen gegeven bij het gebruik van sociale media. Dit handboek maakte ook deel uit van de campagne 'Denk na voor je iets online zet' van het Departement Onderwijs en Vorming. Dat is iets dat we allemaal nog elke dag moeten doen, beste collega's. Alle 1200 secundaire scholen in Vlaanderen hebben een exemplaar van het handboek ontvangen.

Het Kenniscentrum Mediawijsheid organiseerde op 28 januari 2014 de zogenaamde 'Vree Mediawijze Dag'. Tijdens dit event werd er uitgebreid stilgestaan bij de Internationale Dag van de Online Privacy door het tonen van de documentairefilm Terms and Conditions May Apply. Na de film was er een mogelijkheid om vragen te stellen aan Rob Heyman en Ellen Wauters, onderzoekers bij het onderzoeksproject EMSOC. Mevrouw Segers, u hebt dat ook al aangehaald. Zij verdiepen zich ondertussen al enkele jaren in deze materie.

Het kenniscentrum heeft op zijn website www.mediawijs.be een uitgebreid dossier over online privacy, waarin men informatie, advies en tips kan terugvinden. Via de dossiers wordt ook heel wat output van diverse Vlaamse mediawijsheidsprojecten gevaloriseerd.

Het Kenniscentrum Mediawijsheid heeft ook een affiche ontworpen met tien tips om anoniemer te surfen. Die affiche kan men samen met de EHBO-kit voor privacy en sociale media van EMSOC sinds het najaar van 2014 online via de website van het kenniscentrum bestellen. In deze korte periode zijn er toch al meer dan achthonderd informatieve affiches besteld. Het zijn misschien maar achthonderd affiches, maar het zijn wel achthonderd vragen, dus dat toont toch aan dat dit leeft.

Dit jaar heeft het kenniscentrum Child Focus ondersteund bij de organisatie van de Safer Internet Day 2015, op 10 februari. Scholen kregen de kans om in een Kinopolisbioscoop in België naar de film Disconnect te kijken. De film is een goede opstap om het over de valkuilen van de sociale media te hebben. Na de film konden de leerlingen en leerkrachten vragen stellen aan diverse experts, waaronder iemand van het kenniscentrum.

Ik kom tot mijn voorlopig laatste voorbeeld. In januari 2015 is de Mediacoach Massive Open Online Course (MOOC) van start gegaan. De Mediacoach MOOC is een online leertraject over mediawijsheid voor professionals. Via video's en achtergrondinformatie komen deelnemers meer te weten over uiteenlopende mediawijsheidsthema's, zoals privacy, online identiteit en media en relaties. Niet alleen de theorie komt aan bod, de deelnemers krijgen ook kennisvragen voorgeschoteld en achtergrondinformatie aangereikt. Deze Mediacoach MOOC is een initiatief van het Kenniscentrum Mediawijsheid, LINC vzw (Lezen, INformatie en Communicatie), Mediaraven, Lokaal, Cultuur en Steunpunt (LOCUS) en UC Leuven-Limburg. Ondertussen hebben al meer dan vierhonderd deelnemers zich ingeschreven. Bovendien wordt via die MOOC de concrete output van diverse mediawijsheidsprojecten, waaronder EMSOC, gevaloriseerd.

De komende jaren zal het Kenniscentrum Mediawijsheid dus verder blijven inzetten op de empowerment van socialemediagebruikers, via onder meer train-the-trainerinitiatieven en allerlei andere acties. Welke acties dit concreet zijn, laat ik voorlopig aan het kenniscentrum over, omdat men daar immers nog elke dag nieuwe plannen smeedt en het kenniscentrum ook over de nodige expertise, kennis en ervaring beschikt om dat zelf te bepalen.

De opdracht van het kenniscentrum zal worden vastgelegd in een overeenkomst waarvoor de procedure thans loopt. Normaliter zal het kenniscentrum volgende maand zijn jaarplanning voorleggen. Deze informatie deel ik ook graag met u. Met veel plezier wil ik dan de acties van het kenniscentrum met betrekking tot de thema's sociale media en onlineprivacy toelichten.

Ik kom tot uw laatste vraag. Zoals eerder gesteld, zet ik deze legislatuur sterk in op een Vlaams beleid met betrekking tot mediawijsheid. De valorisatie en voortzetting van relevante onderzoeken en projecten met betrekking tot mediawijsheid en privacy zijn daar een belangrijk onderdeel van, en zullen dan ook mijn blijvende aandacht krijgen.

Aansluitend bij mijn antwoord op de vorige vraag wil ik graag benadrukken dat het reeds een van de kerntaken van het Kenniscentrum Mediawijsheid is om de output van externe projecten en onderzoeken te valoriseren. Dat gebeurt onder meer via de website en de Mediacoach MOOC en zal de komende jaren een kernopdracht blijven. Bovendien is er niet alleen aandacht voor het EMSOC-project, maar ook voor de resultaten van andere projecten, zoals bijvoorbeeld het AdLit-project, dat zich bezighoudt met het thema reclamewijsheid.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het project met betrekking tot 'advertising empowerment' van collega Bauwens loopt inderdaad nog altijd.

Ik ben bijzonder blij met dit omstandige antwoord. Vandaag blijkt steeds meer hoe belangrijk dit is, blijkt dat het inderdaad een goede keuze was om in te zetten op mediawijsheid. We hebben het kenniscentrum daar absoluut bij nodig. Het kenniscentrum werkt momenteel natuurlijk uitsluitend voor het veld: het ondersteunt het onderwijs en alle andere partners die met mediawijsheid bezig zijn, en dat zijn er in Vlaanderen eigenlijk heel wat. Misschien is de tijd gekomen om bij de besprekingen over de nieuwe rol van Mediawijs.be toch ook de vraag op tafel te leggen dat er ook acties zouden worden gedaan ten overstaan van het ruimere publiek. Mediawijs doet dat tot nu toe niet, die sensibilisatie.

Ik wil twee suggesties doen. Tot op vandaag maakt mediawijsheid deel uit van de transversale, vakoverschrijdende eindcompetenties in het secundair onderwijs. Ik meen dat de tijd echt is gekomen om te onderzoeken of dat ook in het lager onderwijs moet worden ingevoerd. Eigenlijk moet dat bijna al in de kleuterklas. Kindjes van twee, drie jaar groeien vandaag op met iPads, spelen heel snel games, die ook heel veel advertenties bevatten. De tijd om die mogelijkheid te verkennen, lijkt me echt gekomen.

Misschien is het een goed idee om, als men dat traject voor de komende jaren uitzet, ook eens een hoorzitting te houden met de makers van het rapport van het Interdisciplinary Center for Law and ICT (ICRI) en met de mensen van Mediawijs.be. Mevrouw Brouwers heeft dat eerder ook al gesuggereerd.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat uw suggestie betreft om de sensibilisatie vroeger dan het secundair onderwijs te laten beginnen, lijkt het me nuttig dat ik daarover contacten leg met collega Crevits.

Op uw suggestie om het kenniscentrum te laten evolueren naar veeleer een publiekswerking ga ik nu nog niet bevestigend antwoorden. Zoals ik ook al heb gezegd in vorige gesprekken hierover, willen we met de nieuwe beheers-overeenkomst meer outputgericht werken. Onrechtstreeks zal uw vraag daarbij ook wel aan bod komen, maar dit heeft gewoon te maken met de rol die we het centrum willen laten spelen. Nu is dat veeleer een watervalstelsel, met vooral het train-the-trainergegeven. We zien toch dat men ter zake aanzienlijke en goede stappen vooruit zet.

Ik neem uw bekommernis dus wel mee in overweging. Ik begrijp die ook, maar ik zal bekijken in de dynamiek van de gesprekken over de nieuwe beheers-overeenkomst hoe we daar het beste antwoord op kunnen geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Marnic De Meulemeester aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over media-aandacht voor het dameswielrennen – 1144 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mijnheer De Meulemeester, de timing van uw vraag is perfect: de Goede Week van het wielrennen komt eraan bij ons.

De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, de voorbije jaren bracht ik het dameswielrennen meermaals onder de aandacht. Het nochtans wielergekke Vlaanderen blijkt immers veel minder oog te hebben voor de vrouwelijke coureurs dan voor hun mannelijke collega's. Nochtans moet het niveau van de dameswedstrijden zeker niet onderdoen. Aan het aanbod ligt het ook niet. De Ronde van Vlaanderen voor vrouwen bijvoorbeeld, die elk jaar start en aankomt in Oudenaarde, is een wereldbekerwedstrijd. Misschien, echter, is onbekend wel onbemind. Populaire sporten krijgen meer media-aandacht, en dat is ook niet abnormaal, maar die media-aandacht heeft op haar beurt natuurlijk ook een belangrijke impact op de populariteit van de sport. In die zin is het dus een beetje het verhaal van de kip en het ei.

Dat uit cijfers die ik in 2008 opvroeg, bleek dat de verhouding dameswielrennen versus mannenwielrennen in sportuitzendingen een op zeventig bedroeg, was in ieder geval onaanvaardbaar. Door een andere manier van meten is het niet langer mogelijk om vergelijkbare cijfers op te vragen, maar gelukkig is het aanvoelen toch dat deze situatie de jongste jaren positief is geëvolueerd.

Dat betekent uiteraard niet dat de strijd daarmee is gestreden. De populariteit van het dameswielrennen kan meer dan ooit nog steeds een stevige duw in de rug gebruiken, en de openbare omroep speelt daarin een belangrijke, cruciale rol. Media-aandacht heeft tenslotte ook een belangrijke financiële impact binnen de sport. Hoe meer zichtbaarheid in de media, hoe interessanter de sponsorcontracten, en dat betekent dus ook meer middelen voor de verdere professionalisering van de sportbeoefening.

Minister, vanuit die vaststellingen had ik u graag de volgende vragen gesteld. Kunt u mijn indruk bevestigen dat de media-aandacht voor het dameswielrennen pakweg de voorbije vijf jaar daadwerkelijk is toegenomen, en kunt u dat eventueel onderbouwen met cijfermateriaal? Welke initiatieven plant de openbare omroep om ook in de toekomst de nodige media-aandacht voor het dameswielrennen te blijven verzekeren? Kan het meer koppelen aan uitzendingen van het mannenwielrennen daarbij een nuttig denkspoor zijn, om zo dit veel grotere kijkerspubliek rechtstreeks aan te spreken? Wordt daarbij ook het gebruik van nieuwe mediatechnieken, zoals split screens, een koppeling met sociale media en bijkomende informatieverstrekking via smartphone of tablet tijdens live uitzendingen, onderzocht?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me uiteraard aansluiten bij de heer De Meulemeester. In de huidige beheersovereenkomst werd al vastgelegd dat de VRT een gevarieerd sportaanbod moet geven op alle platformen, en aandacht moet hebben voor de grote, maar ook voor de kleine sporten. Het voorstel van de heer De Meulemeester om ook die nieuwe mediatechnieken te onderzoeken om die doelstellingen te bereiken, vind ik dan ook zeer belangrijk. Minister, indien de openbare omroep nog geen initiatieven plant of zou plannen om ook in de toekomst meer aandacht te hebben voor onder andere het dameswielrennen – maar er zijn natuurlijk ook nog andere sporten –, zult of kunt u dit meenemen naar de nieuwe beheersovereenkomst?

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Ik wil zeker het belang van het dameswielrennen niet tenietdoen of zo, maar ik heb gisteren de VRT gecontacteerd met de vraag of er sowieso vraag is naar meer dameswielrennen op tv. Gezien het feit dat er sowieso wordt bespaard op de live verslaggeving van het wielrennen, die trouwens een zeer dure aangelegenheid is, lijkt dit me

moeilijk. Er is natuurlijk overleg tussen de VRT en een aantal sportfederaties, maar er is me gezegd dat er bij het publiek blijkbaar geen vraag is naar dameswielrennen op televisie.

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Voorzitter, minister, geachte leden, het dameswielrennen is in opmars. Ik zie dat met lede ogen aan. Dat betekent dat ik volgende maand weer zal worden losgereden door een of andere deerne in de buurt van de stad van burgemeester De Meulemeester. Daar gaat dan je mannelijk zelfvertrouwen: dat wordt gewoon aan flarden gereden. *(Gelach. Opmerkingen)*

De commercie is wel gevolgd. Die vliegt echt op dat dameswielrennen, met aparte kledij, die dan ook alweer meer kost, maar goed. Het is dus wel zo dat je veel meer dames ziet rijden. Dat klopt.

Het is ook wel zo – en daarin heeft mevrouw van Werde altijd wel gelijk – dat het schaatsen in Vlaanderen pas aandacht door Bart Swings heeft gekregen, ook al hadden we een Bart Veldkamp, die dan plotseling Belg is geworden. Toen kregen we opnieuw die hausse. Toen werd ernaar gekeken. Hetzelfde geldt voor het tennis. Ik verwijst naar Nederland. Zonder Leontien van Moorsel was er in Nederland ook geen Marianne Vos geweest, en dan had je ook niet die aandacht voor het dameswielrennen. Ik rijd al een tijdje rond en je ziet heel duidelijk die hausse in het wielrennen bij vrouwen. Kijk maar naar Simonneke uit Thuis, die ook op de fiets is gekropen.

Ik begrijp de vragen. Ook in het damesvolley was er een beetje ongenoegen omdat bepaalde wedstrijden niet werden uitgezonden. Ik begrijp echter ook dat men niet alles kan uitzenden. Daar zijn ook rechten aan gekoppeld en dergelijke. Als je werkelijk het dameswielrennen in de kijker wilt zetten, net als damesvoetbal of andere sporten beoefend door dames, dan kun je er misschien – ik doe maar een suggestie – één wedstrijd uitlichten en die loskoppelen van de mannensport. Als je gaat koppelen aan de mannensport, dan is dat immers anders. Je kunt eventueel enkel de vrouwensessie uitzenden van bepaalde zaken. Ik zeg niet dat je dat moet doen voor grote wedstrijden. Dat is iets anders. Iedereen wil immers naar Parijs-Roubaix kijken. Daar heb ik het dus niet over. Eens daarop focussen, zou volgens mij echter een effect kunnen hebben. Ik begrijp dat men niet alles kan uitzenden, maar ik deels wel enigszins de ongerustheid. Ik kan wel begrijpen dat dit wel leeft bij dames. Overal, bij spinning, in fietsenwinkels zie je inderdaad een toevloed van dames. Natuurlijk missen we nog steeds die echte kampioen om ter zake het verschil te maken.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): En u wilt meer vrouwenbenen op tv.

De heer Bart Caron (Groen): Ook vrouwelijke wielere experts, natuurlijk. Die worden in ieder geval ook uitgenodigd. Mijnheer Meremans, span uw kuiten maar op en begin maar te trainen tegen dat die vrouwen u voorbijfietsen op de Edelareberg. Ik ken dat gevoel ook, eerlijk gezegd.

Dat was een split screen van de N-VA-fractie.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Ik was eigenlijk niet van plan om me in het debat te mengen wat deze vraag betreft, maar gezien wat net werd gezegd, kan ik me niet inhouden. Het klopt natuurlijk wel dat men veel kan vragen, maar dat de VRT niet alles kan. Dat is duidelijk voor iedereen. Het aanbod creëert echter ook wel een vraag, creëert ook wel interesse. We moeten de wereld

natuurlijk ook niet op zijn kop zetten. Het lijkt me ook net de rol van de VRT om een divers aanbod te kunnen aanbieden, ook als het gaat over sport. En 'divers', dat wil dan zeggen dat het gaat over verscheidene sporten, en zowel over sporten die worden beoefend door mannen als over sporten die worden beoefend door vrouwen, over sport door ouderen, door jongeren, door professionals, door amateurs enzovoort. Net dat diverse aanbod is echt wel cruciaal, ook in de sport. Dat wou ik toch nog wel even toevoegen.

De heer Bart Caron (Groen): Ik wil me namens mijn fractie ook even aansluiten bij wat de heer De Meulemeester heeft gevraagd. Ik wil dit ook een beetje verbreden. Als het gaat over dameswielrennen, moet het u opvallen, voor de crossliefhebbers onder ons, dat de damescross wel degelijk veel aandacht krijgt op de VRT, maar ook op VIER en 2BE. Dat heeft natuurlijk te maken met het feit dat de camera's er staan. Dan kom ik tot mijn punt. De technische faciliteiten zijn er, en op die manier kan dat ook gemakkelijker in beeld worden gebracht, met een korte samenvatting van 2 of 3 minuten. Ik meen dat dit bij een aantal klassiekers in het wielrennen ook kan. Het kan ook in het baanwielrennen. Let er maar eens op. Op Canvas is er verslaggeving geweest van het WK baanwielrennen. Ook daar is er veel aandacht geweest voor het vrouwenwielrennen. Mijnheer De Meulemeester, bijvoorbeeld als de Ronde van Vlaanderen aankomt en die combinatie kan worden gemaakt, en die faciliteiten zijn er, denk ik, dan is het zeker verdedigbaar om te vragen dat er ook daarvoor aandacht is, via allerlei technieken.

Minister, ik wil deze vraag ook wat verbreden. Dit is een particuliere vraag, die ik begrijp en deel, maar je legt er wel de thematiek van de kleine sporten mee op tafel. Dameswielrennen is in verhouding tot andere sporttakken een kleine sport. Hoeveel keer hebben we al niet gediscussieerd over volleybal, zelfs over Champions League-volleybal? Waar blijft basketbal op de openbare omroep? Hebben we ooit nog gehoord van handbal of waterpolo? Naast alle aandacht die men kan hebben voor de monumenten uit de sport, heeft de openbare omroep de taak om, weliswaar met wat minder tijd, ook die kleine sporten voldoende onder de aandacht te brengen. Dat is, in dat kader, een cruciale kwestie.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mijnheer De Meulemeester, beste Marnic, meestal heerst in deze commissie een harmonieuze en serene sfeer, u bent erin geslaagd om de emoties hoog te laten oplaaien.

Zoals u terecht aangeeft in uw vraag, is het niet mogelijk om vergelijkbare cijfers te kennen over het dameswielrennen. De VRT kan overzichten geven van het uitgezonden aanbod door middel van de specificeringen die te vinden zijn in de CIM-kijkcijfers, bijvoorbeeld naar genre – nieuws, fictie, sport... – of binnen een genre – bijvoorbeeld in sport: voetbal, wielrennen, tennis, handbal... Deze CIM-specificeringen maken echter geen onderscheid tussen mannen en vrouwen, en bijvoorbeeld ook niet tussen ouderen en jongeren.

Ik heb de VRT om extra informatie gevraagd omtrent het aanbod inzake dameswielrennen. In 2014 zond Sporza verschillende keren dameswielrennen uit: samenvattingen met interviews van de Omloop Het Nieuwsblad, Gent-Wevelgem en de Ronde Van Vlaanderen; live het wereldkampioenschap wielrennen op de weg; samenvatting met interviews van het Belgisch kampioenschap wielrennen; live La Course, dit is het criterium voor vrouwen op de Champs Elysées op de slotdag van de Ronde van Frankrijk; samenvattingen van het wereldkampioenschap op de piste; live het wereldkampioenschap veldrijden met interviews; live het Belgisch kampioenschap veldrijden met interviews. Ook in haar radio- en online-aanbod geeft de VRT aandacht aan het dameswielrennen.

De VRT is echter ook afhankelijk van wat de buitenlandse producenten aan de VRT aanbieden. Twee aspecten zijn daarbij opvallend. Doorgaans is het aanbod dameswielrennen schaars. Vaak komen die samenvattingen ook relatief laat binnen, regelmatig een aantal dagen na datum, wanneer het dus niet meer relevant is om ze uit te zenden.

Aanvullend kan ik u in verband met aandacht voor sportwedstrijden voor vrouwen in het algemeen nog het volgende melden – en dat is hier ook al in de discussie aan bod gekomen. De populairste sporten komen bij de VRT ook het meest aan bod. Het is voor de omroep voor alle duidelijkheid daarbij niet per se van belang of het gaat om een sportwedstrijd voor mannen of voor vrouwen. Zo bracht de VRT de voorbije jaren veel meer vrouwen- dan mannentennis omdat België in het vrouwen tennis absolute toppers had. In het veldlopen brengt de VRT ongeveer evenveel verslag van vrouwenwedstrijden als van mannenwedstrijden. In de atletiek was er ook meer aandacht voor het hoogspringen bij de vrouwen dan bij de mannen vanwege de prestaties van Tia Hellebaut. We zullen hier dus altijd een beetje met de kip en het ei blijven zitten. Zo komt mevrouw Jolien D'hoore toch ook hard aanzetten. Wij hopen met zijn allen, voor haarzelf en voor anderen, dat haar doorbraak niet lang meer uitblijft.

Om de minder bekende sporten te promoten, voert de VRT een actief programmeringsbeleid. Samenvattingen van minder bekende sportdisciplines worden regelmatig gekoppeld aan populaire sportevenementen. Bijvoorbeeld: het veldlopen krijgt aandacht voor of na een wedstrijd veldrijden. Op die manier slaagt de VRT erin om voor een kleine sport veel meer kijkers te bereiken dan wanneer ze niet in combinatie met een meer populaire sport zou worden uitgezonden. Hetzelfde principe past ook Sportweekend toe. In dat programma worden reportages van kleine sporten getoond na verslagen over voetbal of wielrennen. Zo krijgen de minder bekende sporttakken een zo groot mogelijk bereik. In 2014 coverde het programma trouwens 42 verschillende sporttakken.

De VRT zal blijven investeren in haar aanbod van vrouwenwielrennen. Wat de Vlaamse koersen betreft, brengt Sporza-televisie dit jaar samenvattingen van de Omloop Het Nieuwsblad, Gent-Wevelgem en de Ronde Van Vlaanderen. Ze worden aansluitend op de het verslag van de mannenkoers uitgezonden. De voorzitter heeft daar al allusie op gemaakt en ik kom daar straks op terug. Voor de Ronde Van Vlaanderen maakt Sporza, net als vorig seizoen, een samenvatting van tien tot vijftien minuten. Die zal worden uitgezonden na de rechtstreekse uitzending van de mannenkoers. In de mate van het mogelijke zullen de programmamakers ook de winnares en/of de hoofdrolspeelsters van de wedstrijd aan de interviewtafel uitnodigen voor een nabeschouwing.

Voor zover de VRT weet, zijn deze wedstrijden de enige vrouwenkoersen die op de dag van de mannenwedstrijd worden georganiseerd. Dat betekent een efficiëntere inzet van mensen en middelen voor de productie van de verslagen.

Het wereldkampioenschap op de weg en het wereldkampioenschap veldrijden bij de vrouwen zendt de VRT opnieuw uit. Daarnaast zal Sporza de vrouwenwedstrijden veldrijden van de BPostBank-trofee in het volgende seizoen live uitzenden, tenminste als de VRT de rechten daarvan kan behouden en in de mate van het mogelijke. Dat geldt ook voor de wereldbekerwedstrijden. De VRT wil ook trachten de rechten te verwerven om deze wedstrijden live te streamen op Sporza.be. De VRT blijft dus investeren om het vrouwenwielrennen meer onder de aandacht te brengen van het brede publiek.

Het koppelen van uitzendingen van het mannenwielrennen en die van vrouwenwielrennen is zeker een nuttige piste, die de VRT al toepast waar het mogelijk is, zoals ik al heb aangegeven.

De VRT bericht vandaag over sportgebeurtenissen op online en mobiele media via Sporza.be en de sociale media, maar zoals ik ook heb aangegeven in mijn beleidsnota moet de VRT een digitaal progressieve VRT worden, die de digitale realiteit als vertrekpunt neemt. In die optiek zijn uw suggesties zeer waardevol.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Voorzitter, het doet mij veel genoegen dat dit onderwerp hier enige beroering wekt. Dat bewijst dat het leeft, niet alleen in de wielwereld maar ook in deze commissie.

Minister, u onderkent het probleem, dat doet mij genoegen. Dat probleem bestaat al vele jaren. Het doet mij evenzeer genoegen dat u zegt dat de VRT zal blijven investeren in media-aandacht voor het dameswielrennen. Er zijn de vorige jaren al veel inspanningen gebeurd. Maar er is nog veel werk aan de winkel. Uitgerekend vandaag, aan de vooravond van de start van het nieuwe wielerseizoen, zien we dat de geschreven pers kiest voor een zo gelijk mogelijke aandacht voor het dameswielrennen. Het Nieuwsblad kiest onomwonden voor vrouw en koers. We kunnen alleen maar hopen dat de andere kranten dit goede voorbeeld zullen volgen. Minister, ik hoop evenzeer dat alle Vlaamse tv-stations, in het bijzonder onze openbare omroep de VRT, het goede voorbeeld van de geschreven pers zullen volgen en meer aandacht zullen besteden aan het dameswielrennen. Gewoon omdat die sport die aandacht verdient. Temeer omdat we nu een generatie wielrensters hebben die binnenkort de absolute top in hun sportdiscipline zullen bereiken, daar ben ik ten stelligste van overtuigd. Er zijn hier al enkele namen genoemd van wielrensters die nu al aan de top zitten.

We prijzen ons ook gelukkig met het recente nieuws dat de Ronde Van Vlaanderen dit jaar door de VRT van de eerste tot de laatste minuut zal worden uitgezonden. Dat is positief. Hoe meer sport en hoe meer wielernieuws, hoe beter. Maar in de meer dan vijf uur durende rechtstreekse uitzending zou er toch meer dan voldoende ruimte moeten kunnen bestaan om de Ronde voor dames die dag ruim en voldoende aan bod te laten komen. Daar is toch een bijkomende inspanning van de VRT mogelijk, los van het feit dat zij een samenvatting zullen uitzenden na de wedstrijd van de elite en uiteraard ook interviews zullen afnemen met een aantal rensters. Dat is natuurlijk zeer positief, maar ik denk dat er toch nog iets meer moet kunnen in die zeer lange uitzending die die dag zal plaatsgrijpen.

Mevrouw Van Werde, ik begrijp eigenlijk niet goed dat die nood of die behoefte niet bestaat. U moet zich maar een keer onder de ploegleidsters in het wielermilieu bewegen. Dan zult u rap merken hoe groot die behoefte is om meer media-aandacht te krijgen, niet alleen in het werkveld zelf maar ook bij de vele mensen die komen kijken naar de koers en in het bijzonder naar het dameswielrennen. Het is toch ook zo dat in de beheersovereenkomst van de VRT staat dat er meer niet-populaire sporten aan bod moeten kunnen komen. Ik begrijp niet goed waar u die stelling vandaan haalt. Uw partijgenoot de heer Vandaele is een van de grootste pleitbezorgers om de minder bekende sporten meer aan bod te laten komen op de VRT. Ik begrijp dus niet goed waarom u zegt dat die behoefte of die nood niet zou bestaan. Ik nodig u nu zaterdag graag uit op de Omloop in Gent en op 5 april in Oudenaarde, bij de start en aankomst van de Ronde, om eens rond te wandelen in het werkveld van de wielwereld, om te zien hoe groot die behoefte en die nood daar zijn.

Mijnheer Meremans, u zegt dat de koppeling op dezelfde dag van de mannen en de vrouwen misschien niet zo gelukkig is. Uit de vele gesprekken die ik de voorbije weken en maanden heb gehad met ploegleidsters en rensters blijkt dat zij verkiezen om op dezelfde dag die aandacht mee te nemen. Mocht de wedstrijd

voor de dames de dag voordien plaatsvinden, dan zouden zij lang niet die aandacht krijgen. Op de dag van de wedstrijd van de elite is die aandacht zoveel groter. Zij verkiezen zelf om die aandacht op dezelfde dag mee te nemen.

Ik durf er dus toch voor te pleiten, naast alle inspanningen die al zijn geleverd, om dit onderwerp niet los te laten en om er op te blijven aandringen, ook in de beheersovereenkomst van de VRT, om toch iets meer aandacht te hebben voor het dameswielrennen.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Mijnheer De Meulemeester, ik wil u graag bedanken voor de uitnodiging, maar ik kan helaas niet nu zaterdag, ik heb andere verplichtingen.

Ik geloof u echt meteen als u zegt dat er een grote behoefte is op het veld, maar dan denk ik dat het ergens schort in de communicatie met de VRT. De informatie die ik heb gekregen is dat er niet echt een vraag naar is. Misschien moet het signaal van op het veld naar de VRT iets duidelijker zijn.

De voorzitter: De heer Wynants heeft het woord.

De heer Herman Wynants (N-VA): Minister, ik wil u nog een positief nootje meegeven voor de VRT. In De zevende dag, op zondag om 12 uur, heeft Ruben Van Gucht regelmatig aandacht voor sporten die niemand kent en voor de beoefenaars ervan.

De voorzitter: Mijnheer De Meulemeester, u moet korter zijn dan de rechtstreekse uitzending van de Ronde van Vlaanderen.

De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester (Open Vld): Ik heb nog een zeer korte boodschap voor de minister. Ik ben ervan overtuigd dat de Wielerbond, maar ook de ploegleidsters, de sponsors en niet het minst de wielrensters er echt op rekenen dat u als minister van Media hun bondgenoot bent om hun sportdiscipline, waar zij zich zo voor inzetten, de aandacht te geven die zij verdienen en waar zij ook recht op hebben. Ik ben ervan overtuigd dat zij daarvoor alle waardering en appreciatie zullen betonen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

**VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over subsidies aan festivals
– 1123 (2014-2015)**

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, ik denk dat het vorige debat nog eens heeft aangetoond dat de vragen aan de VRT zeer talrijk zijn. Mijn ouders hebben mij altijd geleerd: "Vragen staat vrij, maar je kunt af en toe ook wel eens een neen krijgen." Ik hoop dat dat in deze aangelegenheid niet het geval zal zijn.

We hebben in deze commissie al een aantal keren gedebatteerd over het diverse muziekaanbod dat wij verwachten van de VRT. Minister, een belangrijk element daarin kan de ondersteuning door de VRT van concerten en muziekfestivals zijn,

zoals dat gebruikelijk is via ruilovereenkomsten. Ik heb u daar al eens eerder een schriftelijke vraag over gesteld. Ik heb een zeer uitvoerig antwoord gekregen over het verleden. Maar u weet net zo goed als ik dat er gezien de besparingen – vandaar mijn inleiding – er ongerustheid is in de sector van de concert- en festivalorganisatoren. Kunt u erin slagen om die ongerustheid enigszins weg te nemen? Uiteindelijk moeten er toch wel engagementen worden genomen, die door die organisatoren niet op het laatste moment kunnen worden vastgelegd. Hoe kijkt u naar de toekomst wat betreft de ondersteuning vanuit de VRT voor concert- en festivalorganisatoren?

Ik heb twee concrete vragen voor u. Wanneer zal er meer duidelijkheid komen? Maakt de VRT een lijst bekend? Hoe en wanneer worden de organisatoren geïnformeerd? In uw antwoord op mijn schriftelijke vraag zei u dat de VRT mogelijke nieuwe partners wil exploreren. Dat heeft natuurlijk mijn nieuwsgierigheid gewekt en aangewakkerd. Vandaar mijn vraag: kunt u daar wat meer over zeggen?

De voorzitter: Mevrouw Soete heeft het woord.

Mevrouw Ann Soete (N-VA): De muzieksector heeft er inderdaad alleen maar baat bij wanneer er duidelijkheid bestaat over de captatie en de uitzending van concerten, evenementen en festivals. De openbare omroep heeft ook overeenkomsten met concertzalen en festivals. Sommige van die festivals en concertreeksen worden zelfs in een coproductie met de VRT georganiseerd. Het is net door die samenwerking dat de gewone, de modale Vlaming, iedereen dus, kan en mag meegenieten van een livemuziekaanbod dat nog diverser is en een andere sfeer brengt dan de muziek die door middel van cd's of welke media dan ook kunnen worden beluisterd.

Tegelijkertijd is deze captatie van concerten een hefboom die kansen kan geven aan opkomende Vlaamse talenten en jonge muzikanten in alle genres. Dat is heel belangrijk, want daardoor krijgen zij een forum aangeboden om zich aan het brede publiek te presenteren buiten het fysieke podium. Iedereen kan hen beluisteren via de radio. Ze krijgen een extra podium aangeboden om hun talenten te etaleren.

Ik kan mij alleen maar aansluiten bij de vraag van mevrouw Bastiaens. Hoe komt het dat de VRT dit jaar langer dan andere jaren wacht om haar lijst bekend te maken? Zijn daar redenen voor? Zij hebben structurele jaarcontracten met bepaalde festivals of zalen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Bastiaens, ik wil eerst een klein misverstandje ophelderen. Ik meende uw schriftelijke vraag van enkele weken geleden wel al te hebben beantwoord in mijn antwoord op een actuele vraag. Maar ik was toen, in de hitte van de strijd, van oordeel dat het ging over 2014, terwijl uw vraag over 2015 gaat. Dat laat mij nu toe om er nu wel op te antwoorden.

Als antwoord op uw schriftelijke vraag stelde ik: "Een overzicht van de concerten die de VRT in 2015 zal ondersteunen is op dit moment niet beschikbaar. Veel van deze engagementen worden immers pas later gemaakt dan begin januari 2015. De VRT wil wel samenwerken met dezelfde festivals en exploreert mogelijke nieuwe partners." De VRT is zich met andere woorden zeker bewust van de rol die zij speelt ten aanzien van tal van concerten, evenementen en festivals in Vlaanderen. Zij doet hiervoor ook veel inspanningen. Het is echter niet mogelijk om al in het begin van een jaar alle engagementen te maken met de culturele organisatoren van deze evenementen. Dat was, mevrouw Soete, de voorbije jaren

blijkbaar ook niet het geval. Er is dus geen bijzondere situatie, tot bewijs van het tegendeel. Er is helemaal niets speciaals aan de hand.

Het afsluiten van sponsorovereenkomsten met festivalorganisatoren gebeurt verspreid doorheen het jaar. Doorgaans worden de sponsordossiers drie tot vier maanden op voorhand ingediend. Zo lopen rond deze tijd bij de VRT de sponsoraanvragen binnen voor de festivals die deze lente plaatsvinden. Men is altijd met twee om een overeenkomst af te sluiten. U kunt vragen waarom de VRT de lijst nog niet heeft. Er zijn festivals die wat later zijn, maar daar is op zich geen probleem mee.

Een totaaloverzicht van 2015 is dan ook pas in het najaar beschikbaar. In de loop van de maand mei zal ik waarschijnlijk wat concretere input kunnen geven met betrekking tot de afspraken en overeenkomsten voor 2015.

Voor alle duidelijkheid: de publieke omroep zelf geeft geen ondersteuning in cash of specifieke financiële ondersteuning aan concerten en festivals. De VRT ondersteunt de festivals met radio- en onlinecampagnes, de zogenaamde ruilovereenkomsten, met redactionele aandacht en met uitzendingen ter plaatse.

Eén uitzondering is Jazz Middelheim, maar dat is een gevolg van de voorgeschiedenis van dit festival dat zijn oorsprong vindt in de VRT zelf.

Een volledig overzicht geven van nieuwe festivals die de VRT ondersteunt, kan nog niet. Het is daarvoor te vroeg in het jaar, de sponsoraanvragen lopen nu pas binnen. Er worden wel degelijk ook overeenkomsten afgesloten met nieuwe festivals en partners.

Zo heeft bijvoorbeeld Studio Brussel voor dit jaar al verschillende nieuwe overeenkomsten afgesloten, onder andere met de organisator van Cantrock in Mortsel, met de organisator van Home Festival, een festival van elektronische muziek in Genk, met de organisator van het Horstfestival in Horst, met de organisator van het Eurorock-Festival in Neerpelt. Vorig jaar heeft Studio Brussel bijvoorbeeld volgende festivals voor het eerst ondersteund: Betong, Headquarterz, WECANDANCE, Legacy, Rock Olmen, Deep in the Woods, Puurs Live en Best Kept Secret.

Tot slot, de VRT is zich bewust van haar hefboomeffect in de Vlaamse sector van festivals en concerten. De publieke omroep zal deze rol ook dit jaar blijven spelen.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, ik dank u voor het antwoord. Zoals u zelf aangaf, is het geen kwestie van rechtstreekse financiële steun. Het instrument van ruilovereenkomsten is een heel goede manier om concerten en festivals te organiseren. Net de communicatie en ondersteuning voor bekendmaking, zijn voor heel wat organisatoren niet evident. Het is dus belangrijk.

Ik kan volgen dat in het begin van het jaar nog niet alles duidelijk is, dat het een proces is, dat ook nieuwe organisaties kansen moeten krijgen. Ik ben ook heel blij om te vernemen dat Studio Brussel heel wat nieuwe engagementen aangaat.

Ik ben trouwens blij dat u net het voorbeeld van Studio Brussel aanhaalt. Ik hoor immers, ook vanuit de sector, velen vragen op basis waarvan keuzes worden gemaakt en wanneer ze worden gemaakt. U zegt dat aanvragen pas drie, vier maanden op voorhand worden gedaan. Dat klopt, maar ik hoor vanuit de sector dat er vaak weinig bereidheid en weinig openheid is bij Studio Brussel en ook dat

de budgetten tegen het einde van het jaar al redelijk uitgeput zijn. Is er een verdeling, niet alleen bij Studio Brussel, maar ook bij de andere netten om tot een evenwichtige spreiding over de rest van het jaar te komen? Op welke manier worden keuzes gemaakt? Is er binnen één net een regionale spreiding? Zijn er andere argumenten of elementen die in de afweging worden meegenomen?

De voorzitter: Mevrouw Soete heeft het woord.

Mevrouw Ann Soete (N-VA): Minister, ik dank u voor het antwoord. Ik vind het eigenlijk een beetje eigenaardig. Ik begrijp wel dat men nog geen volledige lijst kan geven, maar er zijn toch een aantal zaken die structureel zijn en jaarlijks terugkomen. Het lijkt me vreemd dat die lijst niet bij het begin van het jaar kan worden gegeven. Maar bon, ik leg me neer bij uw antwoord.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Soete, u hoeft zich nooit neer te leggen bij mijn antwoord. Ik begrijp u, maar we zitten in een normale 'ongoing concern' waarbij de VRT haar rol, die we allemaal belangrijk vinden, moet spelen om het muzieklandschap op die manier te ondersteunen. En dat gebeurt zeker.

Het lijkt me nuttig om in te gaan op de vraag van mevrouw Bastiaens en op uw vraag over het vroeger vastleggen van een lijst van vaste evenementen. We kunnen navragen hoe en wanneer dat gebeurt en op basis van welke criteria.

De vraag over de afwegingscriteria, ook regionale en dergelijke, kan ik nu niet beantwoorden. We zullen er wat bijkomende uitleg over vragen. Aangezien de VRT dit in het licht van de algemene spreiding vrij goed doet, moet ze natuurlijk ook wel een zekere autonomie krijgen. Als ze daarvoor zelf bijkomende afwegingsinstrumenten gebruikt, zullen we er bijkomende informatie over vragen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Caroline Bastiaens aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de filmkeuringscommissie – 1141 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Voorzitter, minister, collega's, een van de eerste debatten die we in deze commissie hebben gehouden, ging over de filmkeuringscommissie. Dat gebeurde naar aanleiding van het toekennen van het label 'kinderen toegelaten' aan een horrorfilm. De consensus groeide toen dat de filmkeuringscommissie niet alleen een archaisch ding was, maar ook binnen een erg verouderd wettelijk kader moest werken.

Bovendien is Vlaanderen sinds de zesde staatshervorming bevoegd. Toen we het debat hier in de commissie hebben gehouden, was er volgens mij consensus over het archaische aspect. We hebben toen gesproken over een toekomstig systeem van filmkeuring. We dachten er vooral aan om de verantwoordelijkheid voor de classificatie bij de distributeurs te leggen. Zo zouden we kunnen komen tot een systeem van co-regulering in plaats van nieuwe dure systemen, zoals de Kijkwijzer, op poten te zetten. We zouden de nodige nuances moeten kunnen aanbrengen, de nodige diversiteit in de labels, bijvoorbeeld 12+, 16+, of 18+ en zo meer. Aangezien het een nieuwe bevoegdheid is, vonden we het opportuun om ook overleg te plegen met de andere gemeenschappen.

U gaf toen aan dat het nog wel enige tijd zou vergen, niet alleen om het overleg met de andere overheden te voeren, maar zeker ook om dat met de sector te voeren. Groot was dan ook mijn – positieve – verbazing toen u naar aanleiding van de hype rond de film 'Fifty Shades of Grey' zei dat de toekenning van een label aan deze film wellicht de laatste daad zou zijn van de filmkeuringscommissie zoals we die nu kennen. Ik vraag me dan ook af wat er ondertussen gebeurd kan zijn. Staat het nieuwe systeem al op poten? Is er overleg geweest met de sector? Wat is het resultaat van het overleg dat u ongetwijfeld hebt gehad met de andere gemeenschappen?

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp-a): Voorzitter, minister, het was op 23 oktober dat we hier het debat over de filmkeuringscommissie hebben gevoerd. Toen hield mevrouw Van den Bossche er een interpellatie over. Ze vroeg u toen om werk te maken van een vernieuwend beleid, nu deze bevoegdheid met de zesde staatshervorming naar Vlaanderen is gekomen. Het is een opportuniteit om nu iets te doen aan de archaïsche wet en de gebrekkige werking van de filmkeuringscommissie. We zouden graag willen weten welke opvolging u daaraan hebt gegeven.

Tijdens het debat werd opgeworpen om naast de mogelijkheid van zelfregulering en co-regulering, ook oog te hebben voor de mogelijkheid om een kijkwijzer te installeren. Vooral de sector heeft daar bezwaar tegen wegens de kostprijs. In Nederland blijkt de Kijkwijzer echter een fantastisch instrument te zijn, het werkt er heel goed. Ook hierover kreeg ik graag een stand van zaken.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Minister, zoals de collega's aanhalen, weten we sinds eind 2014 dat u inderdaad denkt aan een systeem van co-regulering. In tegenstelling tot een systeem van zelfregulering, zit de overheid daarbij mee aan tafel. U zou ook aan een inhoudelijke tekst werken.

Voor ons is het heel belangrijk dat er werk wordt gemaakt van een goede invulling van de filmkeuring. We kennen de problemen. We weten dat er sprake is van een verouderde wetgeving. We hebben nu eindelijk de bevoegdheid. We pleiten er dus voor dat er echt werk wordt gemaakt van een goede invulling van de filmkeuring. Ik sluit me dus aan bij de vragen naar de concrete beleidsvisie en de stand van zaken.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Dames, het zal een beetje zijn zoals de film die aanleiding gaf tot deze vraag: ook mijn antwoord zal heel snel platvallen. (*Gelach*)

Het zal natuurlijk nog gebeuren dat de pers mij, of ons, contacteert naar aanleiding van het uitkomen van een nieuwe film waaraan een mogelijke filmkeuringsproblematiek gekoppeld is. Ik heb de betrokken journalist van Het Nieuwsblad toen gezegd wat ik een aantal maanden geleden tegen u had gezegd. De kop van het artikel laat ik volledig voor zijn rekening. Wat daarin stond, heb ik niet gezegd, maar goed, dat is een welles-nietesspelletje.

In elk geval is het niet zo dat u eruit mag afleiden dat er ondertussen veel sneller dan gedacht al bepaalde stappen zijn gezet.

Dat is helaas niet het geval, ik kom daar op het einde van mijn antwoord nog op terug. Ik ga er dus ook geen te breed verhaal van maken. De hier aangehaalde elementen zijn onveranderd. In het artikel is een onzorgvuldigheid geslopen. Ik

gebruikte de term zelfregulering, maar ik denk eerder aan een vorm van coregulering. Zelfregulering zou betekenen dat de sector zelf beslist. In het geval van coregulering zitten ook de overheden mee aan tafel. Dit laatste lijkt mij de beste en meest werkbare structuur.

We maken momenteel een inventarisatie van de bestaande inzichten inzake de filmkeuring. Hierbij zoeken we vooral naar haalbare alternatieve technologie-neutrale modellen die toepasbaar zijn op alle audiovisuele dragers, dus niet alleen op de bioscoop, maar ook op online platformen, omroepen, dvd, video on demand. Het nieuwe model mag ook geen overregulering, meerkost en extra planlast voor de sector en de overheid met zich meebrengen. Een van de mogelijkheden is een uitgewerkt classificatiesysteem, met leeftijdscategorieën die gebaseerd zijn op duidelijke criteria. Zoals u weet, zie ik de herziening van de wet op de filmkeuring ook als een belangrijk onderdeel van het beleid inzake mediawijsheid. De inbreng van de sector en met name van de distributeurs, de exploitanten en de producenten en het algemeen richtgevend kader voor de gamesector, Pan European Game Information (PEGI), ligt ook mee op tafel.

U vroeg wat er gebeurd is sedert de vorige vraag. De inventarisatie van de mogelijkheden inzake instrumenten voor de filmkeuring is bezig. Sommigen wezen er terecht op dat het goed is te streven naar een uniforme regeling voor heel het Belgische grondgebied. In het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest zijn er zijn al contacten over de filmkeuring geweest tussen mijn kabinet en het kabinet van minister Pascal Smet, die bevoegd is voor de filmkeuring binnen de Gemeenschappelijk Gemeenschapscommissie (GGC), en de eerste contacten worden ook gelegd met de andere gemeenschappen. Inmiddels hebt u wel mijn indicatieve tijdstabel gekregen van wat we dit jaar willen realiseren en hoe we dat willen aanpakken. Voor deze materie zullen we het volledige jaar nodig hebben. De contacten met de verschillende stakeholders kunnen voor de zomer gelegd worden, maar de inhoudelijke oplossingen zullen wellicht pas in het najaar gevonden worden. Het zal dus nog wat tijd vergen en het risico bestaat dat men mij bij een volgende ophefmakende film nog eens opbelt met de vraag wanneer het de laatste keer wordt. Kortom, er wordt aan gewerkt en wellicht kunnen we binnenkort de volgende stappen in dit dossier tegen het licht houden.

De voorzitter: Mevrouw Bastiaens heeft het woord.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Ondanks de kwaliteit van onze kranten, mogen we dus niet altijd meteen geloven wat ze schrijven en kunnen we hier om verduidelijking vragen. Minister, ik dank u voor uw antwoord en besef dat veel actoren hierbij betrokken zijn. We geven u graag nog wat tijd om te komen tot een voorstel dat door velen van hen gedragen wordt.

De voorzitter: Mevrouw Segers heeft het woord.

Mevrouw Katia Segers (sp·a): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik deel de mening dat gestaag verder gewerkt moet worden en dat er een ruime consultatie nodig is. De link die u legt met het beleid van mediawijsheid, stemt mij hoopvol.

De voorzitter: Mevrouw Van Werde heeft het woord.

Mevrouw Manuela Van Werde (N-VA): Ik dank u voor uw antwoord. Ik hoop dat het grijs wat optrekt en dat het wit wordt.

De voorzitter: Collega's, laten we afspreken dat wanneer er nog eens een boze titel in een krant verschijnt over een film, ik de vraag onontvankelijk mag verklaren.

Ik denk dat we het werk in dit verband moeten laten gebeuren. De minister heeft ons beloofd om het parlement daarbij te betrekken. Dit kan nog wel in een latere fase, maar we moeten ons hoeden voor een al te incidentele opstelling. We kunnen wel ingaan op het aanbod van de minister om ons later dit jaar samen te buigen over de definitieve regeling.

De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de plannen van het Kaaitheater – 1157 (2014-2015)

Voorzitter: de heer Bart Caron

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Minister, op 6 februari brachten wij met de commissie Cultuur een bezoek aan verschillende Brusselse culturele instellingen, waaronder het Kaaitheater. Dat was kort na de bekendmaking van wie uitgenodigd zal worden om zich kandidaat te stellen als grote instelling. Daar vertelde directeur Guy Gypens ons over enkele prangende kwesties, waarvan u ongetwijfeld op de hoogte bent. Hij had het bijvoorbeeld over zijn wens om in de grote zaal een elektronisch hijsstelsel te installeren om decor en licht omhoog te trekken. Zulke podiuminfrastructuur zult u terugvinden in haast alle grote theaters in Vlaanderen, maar in het Kaaitheater gebeurt het hijswerk nog manueel. Ik denk dus dat dit een terechte en logische vraag is. Die vraag kan op dit ogenblik niet ingewilligd worden omdat de erfpachtovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de privé-eigenaar in 2023 afloopt. Dat betekent dat de investering niet op tien jaar kan afgeschreven worden, waardoor ze als te riskant wordt beschouwd. Nog even hijsen dus.

Een andere wens is om een tweede kleine theaterzaal bij te bouwen op een perceel aan de Sainctelettesquare. Dit perceel is nu al ingewerkt in het Kaaitheater, maar behoort toe aan de eigenaar van de Citroëngarage. Aangezien deze garage binnenkort een nieuwe bestemming zal krijgen, zou dit het ideale moment kunnen zijn voor Immobilière Moderne NV om dit perceel aan te kopen. Misschien ziet u nog een andere mogelijkheid.

Met een tweede theaterzaal zouden de Kaaistudio's aan de Onze-Lieve-Vrouw van Vaakstraat, waar nu vaak voorstellingen plaatsvinden, ontlast kunnen worden. Geen overbodige luxe, want deze studio's zijn overbevraagd als repetitieruimte en bovendien rekenen ook organisaties als Workspace Brussels, een werkplaats voor podiumkunsten, op deze infrastructuur. Het Kaaitheater wil de studio's graag openstellen voor creatievelingen die op zoek zijn naar repetitieruimte. Geef hun dan ook de mogelijkheid om dit te doen.

De plannen van het Kaaitheater bewijzen dat deze instelling ambitieus naar de toekomst kijkt en bereid is om een aanlegplaats te zijn voor creatief talent in Brussel. Jonge artiesten zouden aan de Kaai kunnen doorgroeien van de repetitiestudio's over de kleine zaal, naar de grote zaal – mét professionele hijsinstallatie. Maar omdat de erfpachtovereenkomst binnen acht jaar afloopt, staan alle mooie plannen nu on hold. Acht jaar is nog lang.

In het stuk in Brussel Deze Week geeft u aan dat u het Kaaitheater in hetzelfde gebouw wilt houden na 2023 en erkent u dat een tweede podium een meerwaarde voor het Kaaitheater zou kunnen betekenen. De gesprekken met de eigenaar beginnen binnen enkele maanden, zegt u, maar het dossier van de tweede zaal zou nog twee tot drie jaar moeten rijpen. Dat lijkt me lang, zeker

omdat er toch rekening gehouden moet worden met de herbestemmingsplannen van de Citroëngarage. Ik meen te hebben begrepen uit een van uw antwoorden tijdens een interview dat u de plannen van het Kaaitheater 'welwillend' zou bestuderen.

Minister, hoe ziet u het tijdspad wat betreft de vernieuwing van de erfpachtovereenkomst? Hebt u al positieve signalen gekregen over de verwerving van het Citroënperceel, dat voor een tweede zaal zou kunnen dienen? Vanaf wanneer zou het Kaaitheater, als alles vlot verloopt, werk kunnen maken van dringende investeringen, zoals het elektronische hijssystem?

De voorzitter: Mevrouw Coudyser heeft het woord.

Mevrouw Cathy Coudyser (N-VA): Ik sluit me graag aan bij de vragen van mevrouw Idrissi. Ze heeft de problematiek van het Kaaitheater goed geschetst. Het gaat vooral over de noodzakelijke investeringen die daar moeten gebeuren, terwijl de erfpacht maar voor enkele jaren meer is. Mijn vraag is dan ook heel eenvoudig, minister. Weet u of die onderhandelingen in verband met de erfpacht ondertussen zijn opgestart?

Het Kaaitheater is belangrijk voor de Vlaamse aanwezigheid in Brussel. In uw beleidsnota staat dan ook dat u het Kaaitheater op lange termijn wilt verankeren. Kunt u al wat meer toelichten wat u daarmee bedoelt?

De voorzitter: De heer Bajart heeft het woord.

De heer Lionel Bajart (Open Vld): Ik had ook een aantal aanvullende vragen, maar mevrouw Coudyser heeft ze al geformuleerd, dus ik hoef die niet te herhalen.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Idrissi, bedankt om naar mijn welwillendheid te peilen. Het is ook goed dat ik in dit kader het artikel uit Brusselnieuws verder kan toelichten.

De huidige erfpachtovereenkomst is afgesloten op 30 september 1992 en eindigt op 31 augustus 2022. Het was dus een overeenkomst voor dertig jaar. We hebben al op 7 oktober 2014 een gesprek gehad met het Kaaitheater, dus met de heer Gypens, mevrouw Pattyn en de heer Van Gelder. Toen is de problematiek al een eerste keer aan bod gekomen, maar in zijn algemeenheid. Er is toen dus geen dossier voorgelegd. Men heeft gewoon aangekondigd dat men als instelling met die vraag zat.

We zijn nu ongeveer zeven jaar voor het verstrijken van de einddatum van de erfpachtovereenkomst en ik heb verklaard dat ik bereid ben om tijdens deze legislatuur de nodige stappen te zetten om tot een nieuwe overeenkomst te komen.

Voor een nieuwe overeenkomst, zo heeft de directie van het Kaaitheater mij gezegd, bestaat er bereidheid bij de huidige eigenaar, de nv Immobilière Moderne, om de gesprekken te starten. Alvorens die gesprekken op te starten, wil ik met het Kaaitheater een voldoende gemeenschappelijke basis hebben over wat onze doelen zijn. Met 'ons' bedoel ik dan zowel het beleid als de instelling.

Ik geef enkele voorbeelden om dat te illustreren. Het gaat ongetwijfeld over de verlenging van de overeenkomst op die locatie. Er zijn een aantal werken die noodzakelijk zijn voor de verdere werking als theater. U hebt met de hijsinstallatie een voorbeeld gegeven van een theatertechnisch element, maar zo

zijn er ook elementen rond de akoestiek en nog andere zaken. Een belangrijk element dat zij ook graag gerealiseerd zouden zien, is de toegang voor materiaal en decors tot de scène en de toneeltoren, die vandaag niet evident is. Die bevindt zich langs de Akenkaai en de scène kan momenteel slechts met een bocht bereikt worden.

Om bijvoorbeeld een betere toegang te kunnen realiseren, is er een akkoord nodig rond de Citroën-site. Citroën zou daarvoor immers een kleine extra ruimte beschikbaar moeten kunnen stellen. Ik spreek op dit moment over beschikbaar stellen, want ik wil niet interfereren met de geplande onderhandelingen over de verdere verwerving van de site door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Het spreekt voor zich dat ik hierover nauw contact houd met de betrokken Brusselse verantwoordelijken.

Een ander gegeven is de al dan niet ontwikkeling van een bijkomende zaal binnen het bestaande complex langs de zijde van de Akenkaai. Mijn medewerkers hebben hier recent contact over gehad met het Kaaitheater, op 12 februari. Het is de bedoeling om tot een bijkomende ruimte te komen die wordt gebruikt als repetitiezaal, maar die ook partieel zou kunnen worden gebruikt als een tweede zaal, met een tribune, voor 200 à 250 bezoekers.

De vraag is niet alleen gebaseerd op de drukke bezetting van de locatie in de Onze-Lieve-Vrouw van Vaakstraat, maar ook door het relatief onrendabele karakter van die zaal met een bezetting van amper honderd personen. We komen daar echt voor een probleem te staan, omdat zowat elke voorstelling die daar nu nog plaatsvindt, verlieslatend is.

Alvorens hierover definitieve toezeggingen te doen, wil ik natuurlijk eerst overleg, zowel inhoudelijk als bouwtechnisch, maar ook over de globale Brusselse situatie en over hoe men alle bestaande Brusselse infrastructuur optimaal kan aanwenden.

Ik heb hiermee een aantal punten aangehaald die dus nog vrij grondig doorgepraat moeten worden. De opsomming die ik zonet gegeven heb, heeft niet de bedoeling om kritisch of negatief te staan tegenover een dergelijk initiatief, maar wel om voldoende realiteitszin aan de dag te leggen en de zaken grondiger voor te bereiden.

De gesprekken met het Kaaitheater wil ik starten na het paasreces. Mijn medewerkers hebben dat ook zo gezegd aan de directie. Op basis van die resultaten, en mogelijkerwijze deels parallel, zullen we ook gesprekken voeren met de eigenaar. Het geheel van de inhoudelijke discussie tussen Vlaamse overheid, Kaaitheater en de eigenaar zal dan uiteraard ingepast worden in het globale budgettaire kader.

Het is belangrijk dat de gesprekken nu beginnen. We hebben nog een beetje tijd, maar we mogen ook niet te veel tijd verliezen. Als een belangrijke instelling, zoals het Kaaitheater, mij belangrijke investeringen voorstelt, is het nooit zo dat die binnen de zes maanden worden beantwoord en dat een jaar later de bouw al begint. Maar we zijn in een constructief proces, en dat is uiteindelijk het belangrijkste.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): Minister, bedankt voor uw uitgebreide en constructieve antwoord. Ik heb wel nog een aantal bijkomende vragen.

De gesprekken zullen na het paasreces aanvangen. Het hele proces kan nog een tijdje aanslepen, want de overeenkomst verstrekt pas over zeven jaar, maar

ondertussen zitten we wel met die prangende infrastructuurwerken, zoals de hijsinstallatie. Kan dat eruit gelicht worden? Kan daar vanuit de administratie groen licht voor gegeven worden? Blijkbaar zou er een afschrijvingsprobleem zijn. Dan zouden ze daar toch op zijn minst verder mee kunnen.

U zegt dat dit bekeken moet worden in het kader van de gehele Brusselse infrastructuur. Wat bedoelt u daar juist mee?

Voor die bijkomende zaal spreekt u over een stuk grond of een perceel dat toebehoort aan de Citroëngarage. Indien dat daadwerkelijk serieus overwogen wordt, zou men eigenlijk vandaag al moeten aftoetsen hoe het zit met de verwerving van die site door het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Daar moeten nu al de eerste verkennende gesprekken over gevoerd worden, want anders is het een maat voor niets.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Wat dat laatste betreft: dat gebeurt al. We weten welk klein stuk het Kaaitheater nodig zou hebben om het podium vlotter te bereiken. Ik heb het dan nog niet eens over het project van de grotere zaal, maar over die omslachtige omweg, die men anderzijds wel al 23 jaar neemt, maar goed. We zijn dat aan het bekijken, momenteel niet echt met de huidige eigenaar, aangezien het zeer waarschijnlijk is dat er binnen afzienbare tijd een nieuwe eigenaar is, die wij goed kennen. Natuurlijk hebben we daar nu al enkele contacten over.

Dat Citroëncomplex is zo gigantisch, en het stukje dat men daarvan nodig zou hebben, is zo bescheiden, dat ik daar nu niet direct de grootste problemen zie, zij het dat daar blijkbaar wel een verwarmingsinstallatie staat, dus daar moet dan wel een oplossing voor gevonden worden. We zijn daar in elk geval mee bezig.

Wat de verwijzing naar de globale Brusselse infrastructuur betreft: ik zou dat met elke vraag doen. Iedere instelling is zo gemaakt dat ze zichzelf niet enkel wil bestendigen, maar ook verder ontwikkelen. Dat is normaal. Maar als er een vraag komt over een infrastructuurvergroting, moet je als minister altijd eens kijken hoe zich dat zou verhouden tot de bestaande infrastructuur, of het wijs is om daarop in te gaan en welke de argumenten voor en tegen zijn. En daarvoor hebben we nog wel wat meer tijd nodig. Dat is gewoon een element van goed bestuur en voorzorg. U hoeft daar verder niets achter te zoeken.

Wat het laatste punt betreft, zal ik nagaan, maar ik ben er vrij zeker van, of er wel degelijk een decretale verankering is, of in elk geval een administratieve verankering, van de regel dat een overheid pas kan investeren in een gebouw op het ogenblik dat de zakelijke rechten – liefst eigendom, maar anders zakelijke rechten, in dit geval een niet-ervallen erfpachtovereenkomst – minstens 10 jaar bedragen. Nu beschikken we nog over een redelijke termijn van 7 tot 8 jaar, maar indien we slechts voor 3 jaar zeker zouden zijn, zou het moeilijk worden om te investeren. De termijn die vanuit het oogpunt van goed bestuur wordt opgelegd, ligt daarom op 10 jaar. Ik zal dit verder in detail nakijken. Er is nog ongeveer een jaar tijd om dit allemaal grondig voor te bereiden. Aangezien het al 23 jaar goed gaat, zal het niet op één jaar aankomen, maar 'hoe sneller, hoe beter' is een constante in uw betoog, mevrouw Idrissi, en ik begrijp dat volkomen. Ik ben al blij dat u deze keer niet hebt gezegd dat u op uw honger bent blijven zitten.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp.a): Ik dank u voor uw antwoord.

Ik heb nog één kleine vraag: wat verwacht u bij de voorbereiding, zeker wat betreft het dossier van het Kaaitheater?

Minister Sven Gatz: Uiteraard hetzelfde als voor alle instellingen: een stevig dossier. Ik bedoel daarmee dat het goed is dat het dossier bij het begin wordt aangekondigd. Daarna volgde een terreinbezoek waarbij mijn medewerkers zich ervan hebben kunnen vergewissen van de vraag. Nu start de vorming van het dossier, namelijk: over hoeveel vierkante meter gaat het? Wat is de kostprijs? Wat zijn de mogelijke scenario's? In algemene zin hebben de voorbije zes maanden me onder meer geleerd dat verschillende instellingen soms met zeer verschillende graden waarin het dossier klaar is, tot bij mij komen. Ik verwacht een dossier met alles erop en eraan volgens de regels van de kunst. Dat weet men bij het Kaaitheater uiteraard ook.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

We proberen om half één de vergadering te beëindigen, maar ik heb zelf nog een vijftal vragen over werkbezoeken en hoorzittingen.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de belangenbehartigers en steunpunten in het lokaal cultuurbeleid en het sociaal-cultureel werk – 1169 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Ik hoor via via dat de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra (VVC) gevraagd zou hebben om te fusioneren met Locus-Bibnet. Dat verhaal geeft me de gelegenheid om de minister te vragen wat zijn visie is op belangenbehartigers, steunpunten en hun onderlinge verhouding. De VVC is de ledenvereniging van cultuurcentra en gemeenschapscentra in Vlaanderen en Brussel: spreekbuis, overlegplatform, beleidsadvisering, enzovoort. Kortom, het is de belangenbehartiger van de cultuur- en gemeenschapscentra.

In dat kader kan men ook nog vragen stellen over de positie van andere belangenbehartigers in het culturele landschap: de Federatie sociaal-cultureel werk (FOV), de Vlaamse Vereniging voor Bibliotheek, Archief & Documentatie (VVBAD). Ik vermeld die twee organisaties omdat ze een kleine subsidie ontvangen, maar mijn vraag geldt evengoed voor bijvoorbeeld de podiumkunstensector.

Ik weet niet of de geruchten die ik heb gehoord juist zijn. Ik zou het natuurlijk aan de organisaties zelf kunnen vragen, maar ik wil graag een antwoord vanuit de politiek horen. Mocht dit juist zijn, dan worden de functies van belangenbehartiger en steunpunt vermengd. In een kleine sector in Vlaanderen is dat min of meer het geval, namelijk in de sector van de amateurkunsten. Het Forum voor Amateurkunsten vervult beide rollen. De amateurkunsten omvatten een heel groot veld, maar de landelijke organisatie ervan is zeer beperkt. Het betreft een twaalfstal organisaties voor amateurkunsten. Dat is een uitzonderlijke situatie.

Bij ons bestaat echter de traditie om de belangenbehartiging van het steunpuntwerk te onderscheiden. Ik ga geen bloemlezing geven van het veld, want dat geeft veel mensen de indruk dat het complex is, maar het is relatief helder. De vraag is dus of belangenbehartiging en steunpuntnetwerk vermengd worden. Dat kan onschuldig lijken, maar bevat een aantal gevaren. Een steunpunt wordt eigenlijk aangestuurd door de overheid, en een belangenbehartiger door het veld zelf. Een steunpunt heeft niet altijd dezelfde vrijheid om te spreken of te handelen in de sector of in de deelsector. Bovendien is de vraag wie de werkagenda maakt: de overheid of het veld.

Minister, is het juist dat de Vlaamse overheid – u dus – aan de VVC gevraagd heeft om te fuseren met LOCUS-Bibnet? Zo ja, welke motieven liggen er aan de basis? Meent u dat de functies en opdrachten van steunpunten en belangenbehartigers het best gescheiden worden in verschillende organisaties? Of is net een vermenging binnen één organisatie volgens u een meerwaarde? Hebt u plannen met andere belangenbehartigers en steunpunten? Bijvoorbeeld met VVBAD in relatie tot LOCUS-Bibnet, of FOV ten opzichte van het Steunpunt Sociaal-Cultureel Volwassenenwerk (Socius)?

De voorzitter: De heer Meremans heeft het woord.

De heer Marius Meremans (N-VA): Ik hoor dat de heer Caron via via informatie heeft gekregen. Ik stel me dan voor dat er 's ochtends een koolmeesje aan bed komt vertellen wat er allemaal gebeurt. Waarschijnlijk komt dat niet overeen met de realiteit, maar goed, dit terzijde.

Toen ik, nog niet zo lang geleden, in het Vlaams Parlement kwam, was het voor mij soms moeilijk om het onderscheid te maken tussen steunpunten en belangenbehartigers. Ik heb uiteraard ook de beleidsnota van de minister gelezen, en ik begrijp ook dat je moet gaan kijken wie wat doet en op welke manier. Het lijkt me logisch dat bij een volgende legislatuur nagegaan wordt wat eventueel de mogelijkheden zijn tot optimalisatie. Net zoals we gezegd hebben, moet steeds worden gekeken naar de missie, naar de meerwaarde, het gewenste effect op het terrein en de finaal gerealiseerde meerwaarde van steunpunten en belangenbehartigers. Natuurlijk is er wel een verschil tussen de finaliteit van de taak van een steunpunt en de taak van een belangenbehartiger. Zoals u ook zegt in uw beleidsnota moet de belangenbehartiging eigenlijk door de sector worden georganiseerd. Dat lijkt me wel logisch. Ik geef de heer Caron wel gelijk dat we goed het onderscheid moeten maken, dat elk zijn eigen meerwaarde en zijn eigen opdracht heeft en dat we dat goed moeten bewaken. Langs de andere kant ben ik steeds bereid om te kijken hoe dat in het veld beter kan worden gerealiseerd.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: In verband met de vraag of de veronderstelling klopt over de mogelijke fusie van enerzijds LOCUS-Bibnet en anderzijds de VVC, is mijn antwoord het volgende. Ik heb de keuze gemaakt om de rol van de bovenbouw en van de koepels te herdefiniëren, niet alleen omdat, zowel op zakelijk als inhoudelijk vlak, enige synergie en integrale aanpak interessant kunnen zijn, maar ook en vooral omdat de omgeving waarin ze optreden in verandering is. Ik wil samen met de sector kritisch herbekijken welke rol deze organisaties in de toekomst zullen opnemen en dit in relatie met het veld en met de te hertekenen administratie. Voor de kunsten is deze oefening al achter de rug. Wat betreft de ondersteuning van het lokaal cultuurbeleid heb ik in de beleidsnota de optie genomen om te focussen op een integrale ondersteuning, dus zowel inhoudelijk als instrumenteel, en zonder onderscheid naar sector of subsector – gemeentelijk cultuurbeleid, bibliotheken, cultuurcentra. Bibnet en LOCUS zullen daarom in de loop van 2015 fusioneren tot één organisatie die de gemeenten een integrale ondersteuning kan bieden bij een aantal maatschappelijke uitdagingen omtrent hun lokaal cultuurbeleid.

Wat betreft de VVC wil ik benadrukken dat ik nog geen keuze heb gemaakt, maar dat ik de verschillende pistes verken. De subsidiëring van Bibnet, LOCUS, van VVC en trouwens ook van de VVBAD is bovendien decretaal verankerd in het decreet lokaal cultuurbeleid. Bij de Vereniging Vlaamse Cultuur- en gemeenschapscentra speelt, zoals u weet, nog een ander element – en dat is een beetje de aanleiding van uw vraag, mijnheer Caron: organisaties bestaan niet

alleen uit structuren, maar ook en vooral uit mensen. De VVC is een kleine organisatie: één directeur, één stafmedewerker en één administratief verantwoordelijke. Als zich in een dergelijke kleine organisatie wijzigingen aandienen – de concrete aanleiding is dat de directeur, het gezicht van de organisatie, met pensioen gaat – biedt dat volgens mij ook opportuniteiten – maar niet meer dan dat – om de zaken wat ruimer te bekijken, onder meer in het licht van de doelstellingen in mijn beleidsnota.

Op dat vlak is de VVC zelf vragende partij om binnen relatief korte termijn uitsluitel te bieden. Meer kan ik daar niet over zeggen, dat is de context waarbinnen uw koolmeesje tot bij u is gekomen.

Dan stelt u de vraag fundamenteeler, over de functies en opdrachten van steunpunten en belangenbehartigers. Ik ben ervan overtuigd dat de functies van belangenbehartigers en steunpunten beter in verschillende organisaties worden ondergebracht. Een van de redenen daarvoor is – en dat heb ik al meermaals verkondigd – dat ik vind dat belangenbehartiging een zaak is van de sector. Belangenbehartiging maar ook de steunpunten hebben nood aan een zuivere taakstelling en een zuiver model, waarbij de belangenbehartiger in alle vrijheid zijn taak kan uitvoeren, namelijk opiniëring, op de barricade, voor de belangen van de sector.

Ik stel echter vast dat er verschillen zijn tussen sectoren. In de ene sector worden ze niet gesubsidieerd, bijvoorbeeld het Overleg Kunstenorganisaties (oKo) in de kunsten, terwijl ze in andere sectoren een plaats krijgen in het Sectordecreet, met name bij het sociaal-cultureel volwassenenwerk, lokaal cultuurbeleid en erfgoed. Of de functies van steunpunt en belangenbehartiger worden in één organisatie opgenomen, bijvoorbeeld het Forum voor Amateurkunsten of het Circuscentrum. Wanneer er zich kansen voordoen om de bovenbouw te harmoniseren, om overlap weg te werken, om taakstelling helder te krijgen en subsidiëring te stroomlijnen, wil ik daar wel werk van maken.

Wat andere belangenbehartigers en steunpunten betreft, heb ik zoals gezegd plannen met de bovenbouw en dit, voor alle duidelijkheid, in functie van ondersteuning en versterking van het veranderende werkveld en de te bereiken maatschappelijke doelstellingen. Elk steunpunt en elke belangenbehartiger heeft zijn 'petite histoire' en heeft zich een plek in het veld eigen gemaakt. Elke organisatie zal dan ook kritisch op zijn merites, doelstellingen en opdrachten worden bekeken. In die zin is het een toepassing van het adagium: 'Fortiter in re, suaviter in modo'.

Een voorbeeld om de eigenheid van elke organisatie te illustreren is de VVBAD. Deze vereniging heeft in haar ledenbestand, in tegenstelling tot de VVC, niet enkel lokale openbare bibliotheken maar ook wetenschappelijke bibliotheken, schoolbibliotheken, erfgoed- en kunstbibliotheken, documentatiediensten en archieven. Ook voor de andere sectoren wil ik niet vooruitlopen op de zaken. Wat betreft het sociaal-cultureel volwassenenwerk, zal ik dit meenemen bij de geplande hertekening van het decreet.

Een en ander is in beweging, maar er zijn zeker nog geen definitieve sporen getrokken. Het wordt zeker vervolgd.

De heer Bart Caron (Groen): Mijn vraag speelt in op een ontwikkeling. Ik begrijp dat die pas goed is gestart, behalve in de kunsten, waar ze min of meer is afgerond. Daar heb je een duidelijk scheiding: een zichzelf financierende organisatie oKo versus een eengemaakt steunpunt, en daarnaast twee fondsen voor letteren en film. Die situatie is heel duidelijk.

Maar hier is het niet duidelijk. U laat een en ander in het midden. Ik kan leven met veel argumenten die u aanbrengt en ermee omgaan. Het is niet gemakkelijk om te veralgemenen. Het Forum voor Amateurkunsten en het Circuscentrum tonen aan dat een tweeledige opdracht van belangenbehartiger en steunpunt ook combineerbaar en werkbaar is, maar dat zijn natuurlijk kleine sectoren. Het aantal spelers is beperkt. Dat staat haaks op oKo, die werking zou nooit in de schoot van het VTi zou kunnen worden georganiseerd. Ik zeg dus ook zelf dat er verschillen kunnen zijn tussen de sectoren, die goed moeten worden bekeken.

Er is een historisch deficit als het gaat over lokaal beleid. De VVC bestaat en de opdracht van de VVBAD gaat weliswaar breder dan de lokale openbare bibliotheek, maar heel het verhaal van het lokale cultuurbeleid daarbuiten is nooit behoorlijk georganiseerd. De museumwereld loopt kilometers achterop als het gaat over belangenbehartiging. Het is nooit geïntegreerd. Dat is onduidelijk. De Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG) positioneert zich ook op dat vlak, en heeft dan weer een bredere opdracht. Het is een zeer complex veld.

Minister, ik zal het met belangstelling volgen. Wel vind ik dat een veld ook een mondigheid mag en moet hebben. Het is goed voor de overheid en het beleid dat er een partner is waarmee je kunt spreken, die de belangen van een sector of een deel vertegenwoordigt. Dan kun je een weg afleggen, of ruziemaken, of wat dan ook. Dan kun je communiceren. Ook is het nuttig dat er ondersteuning is via steunpunten. Aan die principes wil ik vasthouden. Waar nuttig en nodig, kan er worden afgeweken. Maar soms kan er beter niet worden afgeweken.

Het maakt iets los. Mijn vraag heeft er intussen toe geleid dat ik vier of vijf vragen heb gekregen van mensen en organisaties om met hen te spreken. Het is levendige materie.

De laatste jaren is er heel fors bespaard in de bovenbouw in het cultuurbeleid. Er is een kritische grens bereikt. Ik ben een zware pleitbezorger van ondersteuningsorganisaties, ook van een tweede en zelfs een derde lijn, waar het kan. Dat zijn de plekken van reflectie, van kritisch nadenken over de interne evolutie van sectoren. Nu heb ik het even niet over de belangenbehartigers, maar over de ondersteunende organisaties. Ik heb niets tegen reorganisatie en betere indelingen. Ik heb het project van het eengemaakte kunstensteunpunt gesteund. Ik pleit er wel voor om niet meer verder te knippen in de vleugelbreedte van die organisaties. Straks worden ze kleiner dan koolmeesjes. Dat is niet interessant voor het veld dat ze moeten ondersteunen.

De heer Marius Meremans (N-VA): Minister, u hebt geantwoord dat alles nog in evolutie is. En inderdaad, maar als ik het goed heb onthouden, zijn koolmezen een signaal dat de natuur goed werkt. Ze zijn wel belangrijk.

Minister, zoals u zegt, je hebt een landschap dat in beweging is. Ik begrijp dat wordt gezegd dat men niet meer verder kan wat die bovenbouw betreft, maar ik meen dat er nog steeds ruimte is voor harmonisatie, een betere synergie en goede afspraken. Als men in een financieel precaire context werkt, dan gaat mijn voorkeur nog steeds uit naar de basiswerking. Je moet inderdaad ook een bovenbouw hebben. De intermediaire structuren zijn nodig, maar ze moeten wel efficiënt zijn en ze moeten wel harmonieus kunnen samenwerken. Dat wou ik toch even meegeven. Dat betekent dus niet dat we niets meer hoeven te veranderen. Op diverse terreinen is het landschap ook anders dan pakweg tien, vijftien jaar geleden. Dan moet je daar ook op kunnen inspelen. Maar goed, wordt vervolgd. Dat zal zeer boeiend worden.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Minister, ik zou ook nog even willen ingaan op wat u hebt gezegd. De collega's hebben er al op gewezen: het veld is in beweging. Desondanks is het voor u ook heel duidelijk dat steunpunten en

belangenbehartigers diverse functies hebben en dat het dus zeker niet fout is, om het dan genuanceerd te zeggen, dat die functies ook in verschillende organisaties zijn ondergebracht. Zoals de heer Caron zei, er zijn andere voorbeelden. De diverse functies die er zijn, moet men waarderen en in stand houden.

Willen we die waarderen, dan zijn daar natuurlijk ook wel de nodige middelen voor nodig. Ik ben dus toch iets genuanceerder dan de heer Meremans als die zegt dat er nog veel kan worden geharmoniseerd of geoptimaliseerd. We moeten dat bekijken, maar ik zou daar toch zeer voorzichtig mee willen omgaan.

Minister, wat me toch een beetje ongerust heeft gemaakt, is dat u zegt te willen bekijken in welke mate er verder kan worden gestroomlijnd. De culturele sector is zeer divers. De heer Caron heeft dat ook al aangehaald. Ik vind dat we heel goed moeten oppassen met het streven naar uniformiteit of een verder stroomlijnen. Het veld is in beweging, dus laten we zien hoe dat verder evolueert, maar toch met een zekere terughoudendheid wat mij betreft op dat vlak.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, ik vind dat een cultureel veld een stem moet krijgen en moet blijven hebben. Er is al veel bespaard. Ik heb niets tegen andere indelingen en verschuivingen in velden en structuren, maar ik vind wel dat er niet meer kan worden geknipt in de financiële enveloppe voor de bovenbouw in de culturele wereld. Ik zeg dat nog eens uitdrukkelijk.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Bart Caron aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de rol van de nv Imuze binnen Brussels Philharmonic – 1170 (2014-2015)

VRAAG OM UITLEG van Yamila Idrissi aan Sven Gatz, Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel, over de verhouding tussen de nv Imuze en Brussels Philharmonic – 1223 (2014-2015)

Voorzitter: mevrouw Caroline Bastiaens

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorzitter, minister, geachte leden, Brussels Philharmonic heeft in mei van 2014 een nv Imuze opgericht. Dat is niet nieuw. Op zich wisten we dat wel. De aanleiding voor de vraag wordt echter straks duidelijk.

Het is de bedoeling filmmuziek te realiseren onder de naam Brussels Philharmonic. Ik heb ook nog eens via het Staatsblad in de vennootschapsbestanden de statuten opgevraagd. We lezen daar: "De vennootschap heeft tot doel in België en in het buitenland, uitsluitend in eigen naam en voor eigen rekening: ontwikkeling, productie, coördinatie, beheer, uitvoering van opdrachten rond muziek, waaronder filmmuziek, zoals onder meer het maken van geluidsopnames voor soundtracks van filmproducties (...)." Ik zal het hele citaat niet geven, maar het gaat dus om filmmuziek maken. De eerste bestuurders van deze nv zijn de welbekende Jo Libeer, Freddy Neyts en Hugo Vandamme. Die laatste is ook de voorzitter van de vzw waaronder het orkest Brussels Philharmonic ressorteert. De algemene vergadering bestaat uit de aandeelhouders en in de huidige situatie zijn 99 van de 100 aandelen in handen van dezelfde vzw. Ik schets dit maar even, omdat het dan in het Woordelijk Verslag van de vergadering komt.

Een dergelijke constructie roept vragen – voorlopig alleen vragen – op over de verhouding tussen een grote Vlaamse kunstinstelling als Brussels Philharmonic – maar dat is niet de echte naam van die vzw, dat is Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor vzw – en een nv die de facto een commercieel doel dient. We zouden kunnen verwachten dat eventuele winsten van die nv aan Brussels Philharmonic ten goede komen, doch dat kunnen we niet uit de akte van oprichting van de nv afleiden. Die stelt immers het volgende: “Op voorstel van de raad van bestuur beslist de algemene vergadering over de bestemming van het saldo van de nettowinst.”

Hoe staat het dan met de verhouding tussen de musici van het orkest en die twee vennootschapsvormen? Die musici staan dus op de loonlijst van de vzw. Naar ik verneem kunnen de musici op vrijwillige basis meedoen aan opnames of andere producties met betrekking tot filmmuziek. Ik wil overigens niet verhelen dat ook de vakbonden zich hierover zorgen maken en dat dit vanuit die hoek is gesignaleerd, voor alle duidelijkheid. Die musici worden dan aangeworven of tewerkgesteld als zelfstandige in bijberoep of met de kleine onkostenvergoeding. Ik ken de problematiek ook zelf, vanuit de eigen praktijk. Daarom ben ik daar gevoelig voor. Dit soort systemen komt heel vaak voor in de muziekwereld: als mensen bijvoorbeeld lesgeven en daarna in bijberoep of zo ook nog in orkesten spelen, dan hebben ze vaak meervoudige statuten. In dit geval is het echter op zijn minst vreemd te noemen dat musici door een gesubsidieerde organisatie als werknemer worden tewerkgesteld, en daarnaast als zelfstandige in bijberoep worden tewerkgesteld, als het dan over die filmmuziek gaat.

Het gebruik van de kleine onkostenvergoeding is hier totaal ongepast. Die is bedoeld voor een kleinschalige activiteit, bijvoorbeeld een klein optreden in een muziekclub, maar zeker niet in commerciële filmstudio's.

Ik weet niet of de voltallige raad van bestuur en de voltallige vergadering van de vzw van deze praktijk op de hoogte is maar, minister, mij lijkt het wel logisch dat de opnames van filmmuziek gebeuren binnen het reguliere takenpakket van de musici. De praktijk is trouwens nadelig voor freelance musici, die het zo al moeilijk hebben om voldoende jobs te vinden en hun brood te verdienen met het spelen van muziek.

Ik probeer in mijn inleiding en vraagstelling niet gekleurd te zijn. Ik heb wel een aantal principes waarvan ik vind dat men er niet over kan gaan. Maar ik wil wel luisteren naar het antwoord op de volgende vragen. Heeft het Brussels Philharmonic een officiële toestemming gekregen van de vorige minister van Cultuur voor het oprichten van een nv? Is in zo'n constructie voorzien in de beheersovereenkomst? Welke feitelijke redenen liggen aan de basis van deze oprichting? Waarom een nv als er al een vzw bestaat? Wordt de winst van de nv ingebracht of geïnvesteerd in de vzw? Zo niet, wat gebeurt er met de winst? Met welke omzet en welk resultaat werd het eerst boekjaar afgesloten en wat gebeurde met de eventuele winst? Ondertussen bedenk ik: wat zou er gebeuren met het eventuele verlies? Zou dat dan ook de vzw belasten? Als de nv Imuze contracten afsluit en muzikanten inzet, gebeurt dat onder de naam Brussels Philharmonic? Mag die naam gebruikt worden door de nv? Gelden de normale vigerende loonvoorwaarden voor de musici? Of worden ze tewerkgesteld als zelfstandigen in bijberoep of betaald met de kleine onkostenvergoeding? Zijn de raad van bestuur en de algemene vergadering van de vzw op de hoogte van deze aspecten? Hebben zij hun akkoord gegeven?

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp·a): De nv Imuze werd door enkele leden van de raad van bestuur van het Brussels Philharmonic opgericht met het doel

commerciële filmmuziek te realiseren, waarbij een beroep kan worden gedaan op het taxsheltersysteem. De naam 'Brussels Philharmonic' wordt gebruikt en musici van het Brussels Philharmonic kunnen meedoen aan de opnames, als zelfstandige in bijberoep of als vrijwilliger met een kleine onkostenvergoeding. Het komt erop neer dat een gesubsidieerde organisatie musici tewerkstelt als werknemer en als externe medewerker.

Als je, zoals de heer Caron al heeft gedaan, de statuten wat grondiger bekijkt, leer je dat het Vlaams Omroeporkest en Kamerkoor 61.500 euro heeft geïnvesteerd in die nv. Wordt daar subsidiegeld geïnvesteerd? Uit de statuten leer je dat de nv Imuze is gevestigd in de D'Arconatistraat 75 in Dilbeek. Op zich is dat weinig noemenswaardig, maar als je verder gaat kijken, zie je dat daar een zekere Dirk Bruneel woont. Dirk Bruneel is penningmeester van de Brussels Philharmonic. Dat bevestigt alleen maar dat er een heel duidelijke verstrengeling is. Dat zou tot vreemde situaties kunnen leiden. Komt iedereen van de Brussels Philharmonic in aanmerking voor zulke opnamesessies? Hoe zit het met de freelance musici die normaal gezien voor dit soort opnames in aanmerking komen? Is dit geen uitholling van de sociale rechten van de musici binnen de vzw? Er is daar toch een cao die in aanmerking komt?

Minister, hebt u weet van deze constructie? Wat vindt u van deze constructie? Welke leden van de raad van bestuur zitten precies achter de nv Imuze? Gaat het om de volledige raad van bestuur of om enkelingen? Wie waakt erover dat er geen belangenvermenging is? Is er een controlemechanisme? Zijn hier tekenen van oneigenlijk gebruik van de naam en het medewerkersbestand van het Brussels Philharmonic?

Minister, ik hoop dat u mij een aantal antwoorden zult kunnen geven.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: De vzw Brussels Philharmonic heeft destijds diverse gesprekken gevoerd met de toenmalige minister van Cultuur mevrouw Schauvliege om zich ervan te vergewissen dat er geen problemen konden ontstaan bij de opstart van de nv waarover de vragen gaan. Dit werd, na juridisch onderzoek door de administratie, inderdaad ook zo bevestigd vanuit het kabinet Cultuur. Tevens waren de beide regeringscommissarissen van de verschillende stappen op de hoogte.

De vzw is een autonome organisatie die alle daden kan stellen van een dergelijk rechtspersoon. De constructie was nog niet voorzien in de beheersovereenkomst 2011-2015. De aanvraag dateert van februari 2013. Wel wordt in de beheersovereenkomst gewag gemaakt van drie filmproducties per jaar en één opname voor een cd met filmmuziek.

De belangrijkste reden is de interesse van de internationale filmwereld om met het orkest of kleinere delen ervan soundtracks op te nemen. Om hieraan, ten gunste van de naam en faam van het orkest, de financiële injectie op termijn en de ondersteuning van de individuele musici, te kunnen beantwoorden, werd deze structuur opgezet. Er werd gekozen voor een nv omdat op die manier ook de methodiek van de taxshelter kan worden aangewend, wat niet het geval is in een vzw-omgeving. Voorlopig is het nog onzeker, maar Imuze hoopt erkend te worden als producent of coproducent van cinematografisch werk, als makers van de soundtrack dus, zodat ze een beroep kunnen doen op investeringen vanuit de taxshelterregeling.

Tevens wordt door de constructie op geen enkele manier de courante en in de beheersovereenkomst voorziene werking van de vzw aangetast. Er stroomt dus ook op geen enkele manier subsidiegeld naar commerciële projecten.

De activiteiten die de nv opstart of wil opstarten, verbreden het actieterrein van een orkest, zonder evenwel de basiswerking op enige manier te verstoren.

Er waren vragen over de inbreng van de winsten van de nv. Het eerste boekjaar is een verlengd boekjaar en zal derhalve pas afgesloten worden per 31 december 2015. Het grootste deel, meer dan 90 procent, van de inkomsten gaat naar de deelnemende musici. Het is zeker belangrijk dat men waakzaam blijft bij het verdere verloop. En dat zullen we ook zijn. Het is nu nog vroeg om zicht te hebben op de resultaten en om daarover uitspraken te doen.

De vzw kan onder meer voor het gebruik van de naam of voor andere diensten, een factuur richten aan de nv. Die middelen worden aangewend om de financiële positie van de vzw te versterken. Hierdoor hoopt de vzw op een creatieve manier haar eigen middelen te verhogen om het eigen artistieke project te versterken.

De naam 'Brussels Philharmonic' of 'solisten van Brussels Philharmonic' kan en mag gebruikt worden door de nv, zolang de artistieke integriteit bewaard wordt. Hiertegenover staat een vergoeding vanuit de nv aan de vzw. Deze verhouding is geregeld in een samenwerkingsovereenkomst, een zogenaamde 'service level agreement'.

Het contracteren van de musici door de nv Imuze gebeurt onder de naam en verantwoordelijkheid van de nv Imuze zelf. Daarbij is de nv Imuze, net als elke andere werkgever, er vanzelfsprekend toe gebonden om alle vigerende regels na te leven.

Daarenboven wordt voor elke productie rekening gehouden met het inzetten van een gedeelte freelance musici, dus niet uitsluitend van de vaste musici van Brussels Philharmonic. Deze freelancers kunnen zowel uit andere orkesten komen, als zich op de algemene freelance markt bevinden.

De musici kunnen op verschillende wijzen vergoed worden voor een opdracht bij de nv Imuze. Vanzelfsprekend moet dit steeds gebeuren binnen het bestaande wettelijke kader.

De oprichting van de nv past in de implementatie van een meerjarenplan dat door de voltallige raad van bestuur opgemaakt en goedgekeurd werd. Die raad van bestuur van de nv wordt gevormd door de heren Jo Libeer, de voorzitter, Freddy Neyts en Hugo Vandamme. Hugo Vandamme is tevens bestuurder, met name voorzitter van de vzw. Freddy Neyts was vroeger bestuurder van de vzw.

Dan was er de vraag over belangenvermenging en een controlemechanisme. In de raad van bestuur van de vzw zetelen twee regeringscommissarissen, die toezien op de correcte uitvoering van de beheersovereenkomst tussen de vzw en de Vlaamse Gemeenschap, en van de samenwerkingsovereenkomst. Bovendien wordt de werking en de jaarrekening van de vzw jaarlijks gecontroleerd door de administratie.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Minister, alles kan, alles is mogelijk en alles kan interessant zijn. Ik vind het niet kunnen dat bijna een jaar na datum een orkest zoals Brussels Philharmonic, de nv en de vzw, geen enkele indicatie kan geven over de inkomsten van de nv. "Het boekjaar wordt verlengd tot eind 2015", dat is het antwoord. We kunnen dus vrolijk fluiten naar de zin of onzin van dit verhaal.

Ik gun ze met veel plezier het voordeel van de twijfel. Ik wil de constructie zelfs aanvaarden indien blijkt dat die een meerwaarde betekent voor het orkest. Ik kreeg daar echter geen antwoord op.

Het antwoord over de musici begrijp ik. Ik ben vaak genoeg muzikant in een orkest geweest om te weten wat dat antwoord betekent. Het betekent dat men doet wat men wil. Dat staat hierin. Men doet wat men wil. "Alle wettelijke regels volgen", tja, de drie statuten voor musici die ik in mijn vraag naar voren heb gebracht, zijn allemaal wettelijk. Het is een extensie van het orkest, maar de afspraken die binnen het orkest gelden, gelden niet binnen de nv. Het enige dat geldig is, is de cao. De zachte dwang op musici om met een zelfstandig statuut of een ander statuut te vigeren, is eigenlijk niet correct.

Maar goed, we zullen zien wat het ons verder brengt. Ik vind het op zich heel bizar. Er is één argument waar ik u kan volgen. Als op die wijze een erkenning kan worden verkregen om van de taxshelter te kunnen genieten en filmmuziek op te nemen, dan kan ik dat steunen. We zijn een jaar na datum en er is nog geen erkenning. Bovendien krijg ik geen enkele financiële indicatie. Die gaat me misschien niet eens aan, maar ik had ten minste verwacht dat het orkest via u zou vertellen welke opdrachten al verworven waren en welke er op de bestellijst staan voor het komende jaar.

Samengevat, dit antwoord geeft me weinig of geen vertrouwen in deze piste.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi (sp-a): Voorzitter, minister, ik blijf een beetje op mijn honger zitten. Ik vind dit een heel gevaarlijk precedent voor de culturele sector. Als dit de manier is waarop men ondernemerschap binnen de culturele sector zal invullen, dan ben ik daar heel bezorgd om. De heer Caron merkte al op dat allerlei constructies uitgevonden kunnen worden die op het eerste gezicht wettelijk in orde zijn, maar die onder zachte dwang de positie van de kunstenaar, en in dit geval van de orkestleden, kan uithollen. Als dat de manier is, vind ik die verwerpelijk.

U zei dat er op geen enkele manier subsidiegeld naar de nv is gegaan. Ik had daarjuist een vraag gesteld die niet in mijn initiële vraag om uitleg stond. Is die 61.500 euro dan geen subsidiegeld? Of komt dat uit een ander potje? Ik hoop dat u me meer inzicht zult kunnen geven, maar volgens mij is het wel subsidiegeld dat erin kan worden geïnvesteerd.

Ik blijf dus op mijn honger zitten. Het lijkt me een heel gevaarlijk precedent als dit de manier is om het ondernemerschap in te vullen binnen de culturele sector.

Mevrouw Caroline Bastiaens (CD&V): Zoals in de vraagstelling en in het antwoord van de minister al werd benadrukt, is transparantie in dezen gigantisch belangrijk. Ik ben naar aanleiding van deze vraag zelf ook eens gaan rondhoren, en dan hoor je diezelfde opmerking.

Wat ik ook wel hoor, is dat heel wat muzikanten helemaal niet zo weigerachtig of zelfs positief staan tegenover dit initiatief. Ik wil de oprichting van de nv, binnen alle regels van de wettelijkheid en met zeer grote transparantie, zeker positief verder opvolgen, want dit kan inderdaad een manier zijn om moeilijke financiële periodes op een creatieve manier te overbruggen. Ik sta er dus helemaal niet zo negatief tegenover als sommige collega's om op zoek te gaan naar bijkomende middelen, maar dan wel binnen de randvoorwaarden die ik net heb geschetst.

De voorzitter: Minister Gatz heeft het woord.

Minister Sven Gatz: Mevrouw Idrissi, het is zo dat de vzw voldoende eigen inkomsten heeft boven op de subsidies om het bedrag waarover u spreekt, te kunnen investeren in de nv. Mochten het exclusief subsidies zijn, dan was dat probleem er mogelijk wel, maar dat is dus niet zo.

Het is voor mij ook niet dé manier om aan cultuurondernemerschap te doen, zoals u het uitgedrukt hebt, maar 'een' manier. Ik herhaal wat ik daarnet al gezegd heb: wij zijn waakzaam en zullen waakzaam blijven.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron (Groen): Voorlopig volstaat dat antwoord, maar ik vind dat er toch op een of andere manier duidelijkheid moet komen over de activiteiten en de werking. Misschien moeten we het aan het orkest zelf vragen. Dat moeten we dan eens bespreken tijdens de regeling van de werkzaamheden.

U voelt dat ik niet de facto tegen zo'n constructie ben, minister.

Minister Sven Gatz: Ik kan alleen de elementen geven waarover ik beschik. Maar dat de vragen naar transparantie pertinent zijn, zal ik zeker niet tegenspreken. Iedereen voelt intuïtief aan dat het orkest en de nieuwe nv daar alle belang bij hebben.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.